Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 9 (5509) СЕРЕДА, 16 СІЧНЯ 2013 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

У Києві вручили премію імені Стуса

У столичному Будинку вчителя було вручено премії імені Василя Стуса. Почесну нагороду із рук одного з її засновників — Євгена Сверстюка отримали:

Євген Захаров — за багаторічну системну роботу у сфері захисту прав людини та видавничу діяльність та за третю частину «Міжнародного біографічного словника дисидентів. Україна»;

Володимир В'ятрович — за розкриття таємниць архівів радянських спецслужб та актуальну публіцистичну працю «Історія з грифом «Секретно»;

Ірина Жиленко — за поетичну творчість та книгу спогадів «Homo Feriens», унікального літопису шістдесятників.

Лауреатів премії, що її заснували 1989 року, майже 60 осіб.

Уже стало доброю традицією, що премію вручають на Василя. У такий спосіб згадують не тільки Василя Стуса, який народився на Різдво 1938 року, а й Василя Чумака, народженого 7 січня 1901 року, Василя Симоненка (8 січня 1935 року), Василя Еллана-Блакитного (12 січня 1894 року).

Великий майстер Малого Герба

До 140-річчя від дня народження Василя Кричевського

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Рідко про якого художника можна сказати, що його «знають всі». Про Василя Кричевського ми справді «знаємо», навіть якщо комусь і невідоме це ім'я — бо про нього нам нагадує знаменитий стилізований княжий Тризуб, основний елемент нинішнього Малого Герба України. 10 січня, напередодні ювілею художника, в столиці українського гончарства Опішному, урочисто відкрито унікальний Музей родини Кричевських. Це перший в Україні музей, присвячений творчому доробкові цілої мистецької династії. До речі, міститься він у приміщенні, яке спроектував сам Кричевський.

▶ СТОР. 14

На знімку: полтавський художник і кобзар Іван Новобранець, онук ювіляра, художник Василь Лінде-Кричевський та майстер народної творчості Василь Омеляненко під час церемонії відкриття музею.

Я ВАМ ПИШУ...

Мрію, щоб виконувалися закони України

Із задоволенням читаю парламентську газету «Голос України». Це справді — голос країни, тому вважаю, що передплачувати її має кожен українець!

Через улюблене видання бажаю своїм землякам, щоб 2013 рік став роком миру і спокою для нашого народу. Хочу, щоб пенсіонери хоч раз отримали зарплату депутатів — придбали собі необхідне і оздоровилися. А ще мрію, щоб виконувалися закони України. Не писалися, не декларувалися, а саме виконувалися! І, звичайно ж, усім зичу здоров'я, успіхів, щастя й любові!

Валентина ДУБИНА,
ветеран праці, дитина війни.

Лисичанськ
Луганської області.

ПОДІЇ

Водіїв попереджають про небезпеку на дорогах

Згідно з інформацією Гідрометцентру, погодні умови найближчими днями на території нашої держави будуть несприятливі. Так, 16—17 січня очікується мокрий сніг та дощ, місцями налипання мокрого снігу, лише 16 січня у східних областях, Приазов'ї та Криму, вдень 17 січня у західних областях без істотних опадів. У високогір'ї Закарпатської області та в гірських районах Львівської очікується також небезпека сходження снігових лавин.

Державтоінспекція звертає увагу водіїв на складні погодні умови та закликає бути максимально уважними та обережними. У ДАІ нагадали, що під час сильних опадів, туману тощо, необхідно рухатися з включенням ближнім світлом фар (чи протитуманними фарами), дотримуватися швидкісного режиму, правил паркування (щоб не заважати роботі снігоприбиральної техніки), з особливою обережністю рухатися мостами та естакадами.

Окрім того, Державтоінспекція закликала водіїв відмовитися від ризикованих маневрувань, які за несприятливих погодних умов можуть призвести до створення аварійних ситуацій.

Якщо знали солдата, відгукніться

Під час розкопок біля вежі у Луцьку було знайдено людські останки, а біля них — ебонітову капсулу смерті. У ній дані на загиблого солдата: «Богданець Кузьма, 1908 року народження, с. Новосілля Зарічненського району Рівненської області». Старожили кажуть, що на цьому місці в роки війни утримували радянських військовополонених.

Якщо вам, шановні читачі, відомо що-небудь про загиблого солдата, повідомте будь ласка у редакцію нашої газети за телефоном (044) 503-68-72. Там вам нададуть контактний телефон людини, яка знайшла останки Кузьми Богданця, **інформує наш власкор Олександра ЮРКОВА.**

КОРОТКО

■ Пасажири семи із 62 львівських трамваїв отримали безплатний доступ до Інтернету. Скористатися ним можна у вагонах з певними номерами, а окрім того, на площі Ринок біля ратуші, **інформує наш власкор Богдан КУШНІР.**

■ В Україні знову проблеми з видачею закордонних паспортів, **повідомляє газета «Сегодня».**

■ Кримінальне провадження стосовно матері Оксани Макар закрито **(Фраза).**

■ Кіровоградщина вибилася в лідери держави за кількістю працівників, котрі отримують мінімальну зарплату, **повідомляє наш власкор Петро МЕЛЬНИК.**

■ У Рівненській області в селі Біле Володимирецького району нетверезий 22-річний чоловік вирішив постріляти по вікнах магазину. В результаті восьмеро людей опинилися в лікарні. Після надання допомоги шістьох із них відпустили додому, **інформує прес-служба прокуратури Рівненської області.**

Сьогодні біля Кабміну залізничники проведуть акцію на захист своїх прав *(tyzhden. ua)*

Головний пріоритет — розбудова стратегічного партнерства

Президент України Віктор Янукович під час зустрічі з членом Державної ради Китайської Народної Республіки, міністром оборони КНР Ляном Гуанліе **(на знімку)** наголосив на важливості подальшого динамічного розвитку українсько-китайського стратегічного партнерства. «Україна приділяє пріоритетну увагу розбудові стратегічного партнерства з Китаєм», — сказав Президент, відзначивши суттєву активізацію українсько-китайських відносин протягом останніх двох років. Також глава держави висловив переконання, що завдяки спільним зусиллям сторін закладено міцний фундамент і створено необхідні передумови для подальшого динамічного розвитку відносин двох країн та наповнення практичним змістом перспективних напрямів українсько-китайського стратегічного партнерства.

Фото Михайла МАРКІВА (прес-служба Президента України).

Держбюджет має стимулювати наше виробництво

У народних депутатів VII скликання немає сумнівів у необхідності доопрацювання бюджету-2013. Про це заявив народний депутат Анатолій Кінах (фракція Партії регіонів).

На його переконання, пріоритети державного бюджету як головного фінансового закону мають бути спрямовані, насамперед, на розвиток внутрішнього виробництва. Адже неприпустимо споживати 70—80% імпортних товарів у той час, коли країна здатна виробляти їх сама. «Але держава, яка має розвинений внутрішній ринок, власне виробництво, уміє створювати стимули для розвитку національного товаровиробника, з мінімальними втратами пройде будь-яку кризу. І, безумовно, у бюджеті має бути врахована соціальна складова», — підкреслив Анатолій Кінах.

Також, за його словами, у ході першої сесії новообраної Верховної Ради відбувся перший етап дискусії з точки зору зовнішніх стратегічних інтересів України. «Було розглянуто кілька постанов парламенту в контексті євроінтеграційного напряму, і всі політичні сили, незалежно від свого «кольору», визначили, що інтеграція в європейський світовий економічний і політичний простір залишається для нашої країни незмінною», — зазначив парламентарій.

Водночас дискусію, яка ведеться навколо можливого приєднання України до Митного союзу, він назвав заполітизованою, повідомляє пресслужба Партії регіонів.

«Митний союз — 40% нашого зовнішнього товарообігу, близько 71 млрд. дол. США, а це сотні тисяч робочих місць. Тому ми не можемо втратити цей торговельний простір, який для нашої держави становить надзвичайно великий інтерес. Торік Росія стала членом СОТ, що дозволяє формувати наші двосторонні відносини на основі міжнародних стандартів, без економічного й політичного тиску. Ми повинні бути присутні скрізь, де нам економічно вигідно», — зазначив Анатолій Кінах.

Він також закликав усі опозиційні сили до конструктивнішого діалогу вже в другій сесії парламенту. «Опозиція — це дуже потужний контролер влади, джерело альтернативних рішень і програм розвитку країни. Ось у якому режимі слід працювати опозиційним силам, а владі у свою чергу потрібно навчитися слухати опонентів», — резюмував політик.

Опозиція проти розгляду питань за скороченою процедурою

Таку думку **висловив народний депутат, голова Комітету Верховної Ради з питань свободи слова та інформації Микола Томенко.**

За словами М. Томенка, теоретично, постанови можуть розглядатися за короткою процедурою за ініціативи 150 депутатів. Водночас, наголосив він, за розгляд за скороченою процедурою рішень, які стосуються кадрових питань та ключових законопроектів, мають висловитися не 150, а 226 народних депутатів.

«Батьківщина» готова підтримати скорочену процедуру розгляду законопроектів, якщо там йтиметься лише про технічну норму, але коли це стосується серйозного законопроекту, то повинна бути повна процедура розгляду з можливістю серйозної дискусії», — вважає політик.

Також, на його думку, це допоможе і в питанні персонального голосування, адже кожен депутат зможе розрахувати свій час, що при скороченій, за 5—8 хвилин, процедури розгляду неможливо.

«Опозиція ініціюватиме внесення змін до Регламенту щодо врегулювання питань голосування за скороченою процедурою», — підкреслив Микола Томенко.

ФОТОФАКТ

Консультант секретаріату Комітету з питань сім'ї, молодіжної політики, спорту та туризму Алла Олійник, заступник завідувача секретаріату Костянтин Слободянюк, завідувач секретаріату Віра Скалозуб під час розгляду плану роботи комітету на лютий—липень 2013 року та підготовки візиту членів комітету до Сейму Республіки Польща.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Свободівець ініціюватиме слухання з проблем трудової міграції

Народний депутат, заступник голови **Комітету Верховної Ради з питань євроінтеграції Олег Панькевич (фракція ВО «Свобода»)** ініціюватиме проведення комітетських та парламентських слухань стосовно проблем української трудової міграції. Про це, за повідомленням прес-служби ВО «Свобода», він сказав у ході Міжнародного скайп-форуму українських трудових мігрантів.

Під час спілкування учасники скайп-форуму підтримали ініціативу О. Панькевича стосовно створення підкомітету з питань трудової міграції. «У найвищому законодавчому органі країни мусить бути структура, котра, щонайменше, цікавиться справами 5 мільйонів громадян України за кордоном та близько 10 мільйонів членів їхніх родин в Україні», — зазначив координатор Міжнародного скайп-форуму, голова Асоціації українців у Португалії «Собор» Олег Гуцько. — Трудова міграція є чи не найбільшим і найстабільнішим інвестором української економіки, перераховуючи щороку в Україну близько 20 мільярдів євро». Представники українських громад в європейських країнах зазначили, що готові інформаційно сприяти роботі такого підкомітету та бути його неформальними представниками в країнах Європи, а також брати активну участь в обговоренні всіх законопроектів, які стосуватимуться заробітчан. Вони також попросили О. Панькевича звернути увагу на нову ініціативу Кабінету Міністрів, а саме на законопроект «Про зовнішню трудову міграцію».

Запропонувано представляти й захищати інтереси трудових мігрантів під час розгляду цього документа. «Цей законопроект у Верховній Раді поки що не зареєстровано, проте піврічний досвід роботи над ним дає підстави сумніватися, що Кабмін врахує усі важливі зауваження до цього документа з боку трудової міграції», — зазначили учасники скайп-форуму.

Додатковий інструмент протидії

ГОТУЄТЬСЯ ЗАКОНОПРОЕКТ

У Верховній Раді зареєстровано законопроект «Про доповнення Кримінального кодексу України положеннями про відповідальність «злодіїв у законі» та осіб, що належать до злодійського миру». Автор законопроекту — народний депутат України Геннадій Москаль — посилається на російський та грузинський досвід боротьби з цим небезпечним явищем.

Незважаючи на зусилля правоохоронних органів, видворення час від часу з нашої країни деяких «гастролерів» — кримінальних авторитетів, чи заборону їх в'їзду до України, протистояти їхній діяльності не так легко. Адже кримінальні авторитети, особливо нової формації, вже не просто живуть за законами злодійського світу, а самі стають бізнесменами, підприємцями, обзаводяться зв'язками серед чиновництва, правоохоронців, суддів і навіть політиків.

«На даному етапі розвитку українського суспільства організована злочинність стала одним із визначальних факторів, що загрожують національній безпеці і стабільності в державі, — стверджує автор законопроекту. — Одним із ключових елементів організованої злочинності є так звані «злодії в законі» — специфічне для колишнього СРСР, а нині для України, Росії та країн СНД — злочинне об'єднання, яке не має аналогів у світовій кримінальній практиці, що утворилося в 30-х роках XX століття і характеризується наявністю жорсткого кодексу кримінальних традицій, а також винятковим рівнем закритості та конспіративності. Внаслідок прийняття цього закону органи, що здійснюють боротьбу з організованою злочинністю, отримають додатковий інструмент протидії».

Проектом передбачено доповнити ККУ новою статтею 256-1 «Наявність статусу «злодій в законі» та належність до злодійського миру». Тих, хто підпадає під категорію «належних до злодійського миру» (тобто будь-яких осіб, які визнають злодійський мир, поділяють його правила і діють за ними, виконують доручення кримінальних авторитетів), пропонується карати позбавленням волі на строк від п'яти до восьми років. А самих «злодіїв у законі» (тобто осіб, які відповідно до спеціальних правил у будь-яких формах організовують та керують злодійським миром, мають авторитет у членів злодійського миру, надають їм завдання чи доручення, що сприяють досягненню цілей злочинного миру, організовують злодійські розбори, беруть участь у сходках «злодіїв у законі») передбачено карати позбавленням волі на строк від восьми до п'ятнадцяти років.

Поняття «злодійський мир» пропонується законодавчо визначити як «будь-яке об'єднання осіб, що діють відповідно до встановлених, визнаних ними спеціальних правил, метою якого є залякування, погрози, примус, насильство, умови нерозголошення, злодійські розбори (вирішення спорів за допомогою погроз, примусу, насильства, залякування або інших незаконних дій), залучення неповнолітніх до злочинних дій, вчинення злочинів або підбурювання до вчинення злочинів, з метою отримання прибутку членами об'єднання або іншими особами». Як доказова база участі в злодійському миру можуть бути використані свідчення свідків і потерпілих, чи самого обвинуваченого. Або ж певні дії — скажімо, виконання якогось доручення злодія в законі чи добровільна передача грошей на цілі злодійського світу. Щоправда, про те, як збиратиметься доказова база, у законопроекті не йдеться.

А ЯК У НИХ

**** У Росії в 2009 році прийнято законодавство, яке передбачає для «злодіїв у законі» посилену відповідальність (від 12 до 20 років неволі, або довічне ув'язнення) і обов'язкове врахування згаданого статусу як обтяжуючої обставини.***

**** У Грузії 2005 року в Кримінальному кодексі з'явилася окрема стаття «Злодій в законі, належність (членство) до злодійського миру», а в законі «Про організовану злочинність та рекет» було встановлено поняття «злодійський мир», «член злодійського миру», «злодійські розбори», «злодії в законі».***

Олександра КУЧЕРЯВА.

Трудова міграція є чи не найбільшим і найстабільнішим інвестором української економіки

Зловживати відповідальністю громади не варто. Має превалювати роль держави

САМОВРЯДУВАННЯ

Іллірія в Донецькому кряжі

Щоб уявити собі, про яку місцевість йдеться, і зрозуміти її особливості, слід, напевне, коротко розповісти історію села Іллірія. Як стверджують знавці, Іллірія з'явилася раніше за Луганськ і заснували її запорізькі козаки, назвавши Рилівкою. Однак у другій половині вісімнадцятого століття ці землі під рангову дачу одержав грек прапорщик Панграцій. Виходець із Іллірійських країв перейменував село на честь своєї малої батьківщини. Ось так серед скелястих відрогів Донецького кряжа й з'явилося маленьке сільце зі звучною і гарною назвою.

Іллірія приваблює туристів не тільки своєю назвою, а й географічною та історичною особливістю. Шість років тому неподалік села археологи виявили стародавнє святилище. За допомогою радіовуглецевих аналізів було встановлено його мінімальний вік — п'ять тисяч років! Мало того, фахівці висловили сміливе твердження, що ця пам'ятка на 300 років старша за найдревнішу єгипетську піраміду й років на 500 — за Стоунхендж. За оцінками археологів, це перше відкрите в Східній Європі святилище солярного культу — поклоніння якомусь богові сонця.

Така особливість території дає сільській раді сподівання на те, що за допомогою туризму також можна поповнити свій убогий бюджет. Але, щоб залучити мандрівників, потрібно багато зусиль і головне — коштів. А це саме і є болючим і складним питанням.

Молоко в селі — дефіцит

Головою Іллірійської сільради Микола Васильович Лимаренко працює понад тридцять років. Досвід має величезний, тому деякі його різкі висловлювання і оригінальні думки з приводу розвитку сільського виробництва слух абсолютно не ріжуть. Цій людині можна довіряти, і прислухатися до його думки варто. Наприклад, Микола Васильович вважає, що правильної політики стосовно розвитку села жодна влада в Україні так і не виробила. І навіть сьогодні ніяк не можуть визначитися, що робити: чи то й далі вичавлювати із селян останні сили й можливості, чи то вкласти в розвиток сільгоспвиробництва останні гроші?

— Не може такого бути, щоб ціна на молоко дорівнювала вартості води! — каже сільський голова. — Щоб одержати молочний продукт, потрібно застосувати величезну працю, але якщо вона економічно не виправдана, чи варто витрачати сили? Десять років тому в селі було 500 корів, а тепер на 600 осіб населення лише 40 голів. Тож молоко в нас у дефіциті. Причина того — утримувати корову невигідно. Це серйозні вкладення фізичної праці й коштів, а в підсумку лише збитки. Сьогодні простіше набрати із криниці водиці, назвати її «Срібною» і продати за вартістю молока. Жодних витрат, а гроші — в кишені. Селом треба займатися. Поки що ситуацію вдається утримувати тільки завдяки місцевим радам.

Слід зазначити, що бюджет Іллірійської сільської ради більш як на 80% дотаційний. Щоправда, так було не завжди. До 1991 року Іллірійська сільрада, за оцінкою її голови, «просто жиріла». За рахунок чого? Багато в чому за рахунок прибуткового податку, який населення платило за місцем проживання, а не за місцем працевлаштування, як нині. В Іллірії роботи немає, тому населення працює на найближчих шахтах і заводах, де й платить податки.

— А лікуються ці люди в нашій сільській амбулаторії і дітей своїх водять до нашого сільського дитячого садка, школи, клубу, — резюмує Микола Васильович. — Причому мають на це повне право, бо на нашій території прописані.

ФАКТ

Свого часу на території сільської ради Іллірії працювало господарство, яке утримувало 5 тисяч голів худоби. Сьогодні на приватних обійстях утримується лише 40 корів.

У селі живуть свої дизайнери.

«Бо в нас «кульгава качечка»

Місцеве самоврядування Микола Васильович порівнює з такою хворобою, як ...рахіт, і вважає, що «не можна весь час їхати на горбі населення і жити за рахунок його можливостей і коштів».

— Якщо, скажімо, випав сніг і завалив дороги, — жодна машина дорожньої служби району не приїде нас відкопувати, — коментує він свою думку. — Ми це робимо самі. За свій рахунок. Простіше кажучи, якщо потрібні термінові ремонтні або інші роботи, а грошей у бюджеті сільради немає, своїми коштами допомагає населення. Наголошу, що це справа добровільна, кожен дає, скільки може. Але в такий спосіб ми виховуємо в громади дбайливе, господарське ставлення до своєї території.

Микола Васильович — мудра людина й розуміє, що людям треба дати відчути їхню значимість у процесах, що відбуваються на селі. Насамперед він зацікавлений у тому, щоб у депутати сільради пройшли не просто ініціативні люди, а тямущі, зубасті й неспокійні, які в роботі не дадуть спокою ні собі, ні людям. От із такою командою він уже здійснив багато справ. Відремонтували дитсадок, два клуби, амбулаторію. Провели 15 км вуличного освітлення (причому дісталися до найвіддаленішого села Малоюр'ївка), будували його років шість. 30 тисяч гривень дав район, 50 тисяч виділила сільрада, решту віднайшли у своїх кишенях люди. Вийшло недорого, бо роботи проводили методом народної будови, тобто самотужки: мешканці створювали бригади й самі корчували дерева, встановлювали опори.

Головне — не перегнути палицю

На території Іллірійської сільради, до якої входять сім населених пунктів, покинутих сіл немає. Жителів тут, щоправда, мало, територія дуже розтягнута, а це відкладає відбиток на стан комунікацій, які треба весь час підтримувати. Але грошей, як зазвичай, на це немає. Могли б допомогти різні міжнародні гранти, однак голова сільради ними не користується, вважаючи, що «всіх цими грантами не ощасливиш». Він робить по-іншому.

— Я сподіваюся на свою команду, — каже він. — Перед кожним депутатом сільради ставлю завдання: за виборчий термін залишити після себе добрий слід. Якщо не ставити мети, діла ніколи не буде. Крім того, ми піднімаємо роль вуличних комітетів. Кожний такий орган самоорганізації населення має свій рахунок, що поповнюється внесками жителів, — п'ять гривень на місяць. Ці кошти йдуть на благоустрій територій.

Розповідаючи про таку практику, Микола Васильович звертає увагу на те, що у використанні активності й можливостей населення все-таки має бути межа. Дуже важливо не перегнути палицю. Не можна, щоб держава самоусунулася і опинилася у ролі спостерігача. Вона повинна сприяти розвитку активності громади. Як?

— Давно настав час розібратися із землею, з'ясувати, де комунальна, а де державна, — відповідає сільський голова. — Але в нас для цього немає грошей. Поки що в дохідну частину сільради оренда землі дає лише 10%. Погано те, що оренда нашої землі не має попиту. За європейськими мірками вести сільгоспвиробництво тут не можна. Це схилова земля, і ерозія сягає великих розмахів. Виноградники ми вирощувати не вміємо, а що стосується орання землі під зернові культури, то це не вигідно через дорожнечу добрив та інших матеріалів.

Що ж виходить? Роботи в селі немає, худобу економічно тримати невигідно, землі погані, за рахунок ентузіазму далеко не підеш і високо не стрибнеш. На чому ж має триматися громада?

— Насамперед, треба змінити формулу бюджетного процесу, — конкретизує Микола Васильович. — Податки повинні залишатися на території проживання людини. А по-друге, треба остаточно визначитися із землею. Вона має стати товаром, але таким товаром, щоб ми не «обшахрували» і не продали всю Україну.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

Фото автора.

ОФІЦІЙНО

Про прийом документів на здобуття Премії Верховної Ради України «За внесок молоді у розвиток парламентаризму, місцевого самоврядування» у 2013 році

Комітет з питань сім'ї, молодіжної політики, спорту та туризму Верховної Ради України повідомляє про прийом у 2013 році документів на здобуття Премії Верховної Ради України «За внесок молоді у розвиток парламентаризму, місцевого самоврядування» (Постанова Верховної Ради України «Про Премію Верховної Ради України за внесок молоді у розвиток парламентаризму, місцевого самоврядування» (№ 840-IV від 22 травня 2003 року).

Премія присуджується громадянам України віком до 35 років та молодіжним громадським організаціям.

Клопотання про присудження премії подаються до 1 квітня 2013 року за адресою: 01008, м. Київ-8, вул. Грушевського, 5, Комітет з питань сім'ї, молодіжної політики, спорту та туризму.

Клопотання подають центральні органи виконавчої влади, Верховна Рада Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські ради, всеукраїнські молодіжні організації.

До клопотання додаються відомості про кандидата на здобуття премії, його особисті досягнення або досягнення молодіжної організації, рішення відповідного органу виконавчої влади, органу місцевого самоврядування, всеукраїнської молодіжної громадської організації, що висуває кандидатуру.

Премія присуджується за досягнення протягом 2013 року. До уваги також можуть братися досягнення кандидата за попередні роки.

Шепотько Віктор Пантелійович

Несподівана звістка до болю загострила відчуття втрати. На 78-му році пішов із життя Віктор Пантелійович Шепотько, заслужений учитель України, старший науковий співробітник Інституту педагогіки і почесний доктор НАПН України, колишній заступник міністра освіти України. Великий професійний і адміністративний досвід, чітка громадська позиція, творча енергія і постійний пошук нового, повага до колег і підлеглих сприяли успішному вирішенню надзвичайно складних завдань ресурсного забезпечення освіти в Україні. За його ініціативи були розроблені нові проекти дитячих дошкільних закладів, шкіл і педагогічних училищ. Талановитий вчений і дослідник, зробив вагомий внесок у розвиток педагогічної науки, він автор понад трьох десятків наукових праць і методичних рекомендацій з питань індивідуального навчання школярів і профільної підготовки старшокласників. У пам'яті тих, хто з ним працював, хто знав Віктора Пантелійовича, він назавжди залишиться мудрою, сповненою добрих почуттів і оригінальних суджень, щирою людиною.

Л. М. ГРИНЕВИЧ,
голова Комітету Верховної Ради України з питань науки і освіти.

***

Колектив Апарату Верховної Ради України висловлює щирі співчуття головному консультанту Відділу інформаційно-бібліотечного забезпечення КУЛАКЕВИЧ Світлані Сергіївні з приводу непоправної втрати — передчасної смерті чоловіка

Віктора Степановича.

Світла пам'ять про людину, яка чесно та гідно прожила своє життя, залишивши добрий слід на землі, збережеться в наших серцях.

Асоціація народних депутатів України з глибоким сумом сприйняла звістку про передчасну смерть 13.01.13 року народного депутата першого скликання

Горинея Михайла Миколайовича.

У політичному, громадському житті був активним учасником законотворчого процесу. Михайло Миколайович назавжди залишиться у нашій пам'яті порядною і самовідданою людиною, активним громадянином держави. Найщиріші співчуття сім'ї і близьким покійного.

***

Похорон відомого громадського діяча Михайла Гориня відбувся 15 січня у Львові на Личаківському кладовищі. Ярослав Кендзьор так висловився про Михайла Гориня: «Якщо в Києві українство гуртувалося навколо Івана Світличного, то у Львові — біля Михайла Горина. Це був один з велетів українського шістдесятництва». На ратуші та інших будинках органів місцевого самоврядування приспустили державні прапори. На дві години у зв'язку з напливом людей біля кладовища перекрили рух.

В Україні небагато людей, за якими б нація могла звіряти свій крок. Михайло Горинь один з них — так оцінила львівська громада заслуги свого земляка в розбудові України!

Михайло Горинь народився 1930 року в селі Кнісело на Львівщині. Після закінчення Львівського університету працював учителем логіки, психології, української мови та літератури. Займався науковою діяльністю. Відкрив першу в СРСР експериментальну науково-практичну лабораторію психології та фізіології праці при Львівському заводі автонавантажувачів.

У 1966 році був засуджений до шести літ таборів — за «антирадянську агітацію». За розповсюдження серед в'язнів мордовських таборів самвидаву отримав новий термін. У 1982 році за відмову дати показання у справі Івана Кандиби знову засуджений до 10 років позбавлення волі в таборах особливо суворого режиму.

Разом з В'ячеславом Чорноволом видавав «Український вісник», брав активну участь у роботі Української Гельсінської спілки, створенні Народного руху України. Очолював Українську республіканську партію.

У 1990 році обирався народним депутатом України.

У Верховній Раді був головою підкомісії Комісії ВР України з питань державного суверенітету, міжреспубліканських і міжнаціональних відносин. У 1997 році створив УРХП, в якій до останнього обіймав посаду почесного голови. З 19 травня 2000 року до 20 серпня 2006 року працював головою Української всесвітньої координаційної ради. Нагороджений орденом «Свободи», орденом князя Ярослава Мудрого V ступеня, повний кавалер ордена «За заслуги», медалями.

Своє гасло — краще засвітити одну свічку, ніж усе життя проклинати пітьму — він проніс через усе життя.

В останню путь Михайла Горина прийшли провести керівники Львівщини Петро Колодій та Михайло Костюк, народні депутати Степан Кубів, Ірина Сех, Михайло Хміль, а також колишні народні депутати Ярослав Кендзьор, Степан Давимука, Василь Куйбіда, Петро Писарчук, Володимир В'язівський, відомі громадські та державні діячі. Прощання з Михайлом Горинем проходило в церкві Святої Трійці та на 67-му полі почесних поховань Личаківського кладовища.

Це був один з велетів українського шістдесятництва

Із 14 районів Чернігівщини повністю вивезено непридатні для використання хімзасоби захисту рослин. Цього року фахівці ще мають вивезти з територій місцевих сільрад 274,6 тонни нічийних агрохімікатів, *повідомляє наш власкор Сергій Павленко*

Держлікслужба тимчасово заборонила продаж в Україні індійського лікарського засобу «Грипфлю» виробництва компанії «Himanshu Overseas» *(www.fp.com.ua)*

Джерело знань без держпідтримки може висохнути

У нашій країні видається одна книга на людину в рік

Кількість виданих книг в Україні зростає, стверджує Книжкова палата ім. Івана Федорова, посилаючись на показники минулого року. Так, за даними організації, на кінець 2012-го було зареєстровано понад 22 112 назв книг і брошур тиражем більше 50 тисяч екземплярів. Мовляв, порівняно з аналогічним періодом 2011 року тиражі зросли на 46%. Проте значно збільшилася кількість літератури, яка видається російською мовою: на 45% — за назвами і на 80% — за тиражами.

Правда, самі видавці й розповсюджувачі друкованої продукції про стан вітчизняного книжкового ринку говорять без оптимізму, називаючи його критичним.

У нашій країні видається одна книга на людину в рік. А громадяни витрачають 30 гривень у рік на придбання друкованого слова. Такі дані нещодавно оприлюднив президент Української асоціації видавців і книгорозповсюджувачів Олександр Афонін. Головною причиною такої ситуації він вважає відсутність держпідтримки й популяризації читання серед населення, зокрема молоді.

— В Англії, Німеччині, Фінляндії такі програми працюють. Їхня мета — навчити дітей не лише читати, а й переказувати прочитане, а потім застосовувати отримані знання на практиці. Навіть у Палаті лордів її члени зобов'язані раз на рік привселюдно розповідати, що означає книга у їхньому житті. В Україні такої програми немає, — відзначив Олександр Афонін.

За даним Української асоціації видавців і книгорозповсюджувачів, менше за українців читають лише молдавани (на 2,2 євро в рік). Ощадливі німці не шкодують на придбання книг 119 євро в рік, фіни — 105, корейці — 95 євро, поляки — 32 євро.

Наприкінці минулого року вітчизняні видавці підписали меморандум про створення книготорговельної мережі «Український книжковий альянс». В її магазинах продаватимуть продукцію за фіксованою ціною без дистриб'юторських накруток. Таким чином, зроблено спробу структурувати книжковий ринок, зробити книгу доступною за ціною для споживача, допомогти дрібним видавництвам дійти до читача на периферії.

За даними Держкомтелерадіо, сьогодні в країні діє понад 8 тисяч книготорговельних точок. Однак асоціація книговидавців сумнівається щодо цієї цифри. За її розрахунками, немає й тисячі. Там вважають, що таких магазинів має бути хоча б 2—2,5 тисячі. І головне — створити їх у районних центрах, куди книга майже не доходить.

Український книжковий альянс планує вирішити ситуацію й з організацією ринку електронної книги. Зокрема, з електронним піратством. Мовляв, у наших книгарнях нове видання продається не довше двох тижнів. Потім його копія з'являється в Інтернеті, де її можна скачати безплатно. Експерти констатують: електронні книги і Всесвітня Павутина — серйозні конкуренти друкованим паперовим виданням. Книгарям доводиться підлаштовуватися до нових умов й вимог ринку. Однак без державної підтримки тут не обійтися.

Ольга ВІТЕР.

Фотоетюд Юрія ПЕРЕБАЄВА.

Література в ефірі — тричі на добу

Від учорашнього дня тричі на добу на радіо «Луцьк» звучать літературні твори у виконанні відомих волинян. Проект «Почувайся європейцем — розмовляй українською» реалізується волинською обласною молодіжною громадською організацією «Центр ефективної комунікації» та радіостанцією «Луцьк» обласної державної телерадіокомпанії. Мета проекту — популяризація українського слова.

Тож починаючи з 15 січня, увімкнувши радіоприймачі о 7.59, 11.50 і 19.55, можна буде почути одну або кілька з 300 аудіозаписів у виконанні відомих волинян: артистів театру, музикантів, журналістів, лікарів, громадських діячів, депутатів... Згодом, як обіцяють організатори, записи поезії можна буде послухати і на диску.

Проект популяризуватимуть також створені у соцмережах групи підтримки. Завдяки ім можна отримати інформацію про всіх його учасників, прослухати записи, які вже прозвучали в ефірі, почерпнути цікаву інформацію про українську мову, народні традиції, письменників, відомих діячів культури.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

А якщо це був чийсь невдалий жарт...

23-річний одесит Олександр Куренний, який нібито заявив у своєму блозі, що хоче стати українським Андерсом Брейвіком, прийшов у міліцію за повісткою. Про це повідомив начальник відділу зв'язків із громадськістю Головного управління МВС України в Одеській області Володимир Шаблієнко.

Коментуючи виникнення цього запису, В. Шаблієнко повідомив: «Сьогодні робиться усе, щоб встановити, правда це чи якийсь злий жарт. Одна справа, якщо це його заява, інша — якщо хтось написав повідомлення від його імені. Такі дії підпадають під 259 статтю КК України частина 1 «завідомо неправдиве повідомлення про підготовку вибуху, підпалу або інших дій, які загрожують загибеллю людей чи іншими тяжкими наслідками» карається штрафом від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до трьох років», — зазначив Володимир Шаблієнко.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

Стара Балашівка — з новою школою

Найменші мешканці Старої Балашівки навчатимуться в сучасному навчально-виховному комплексі. Його двері відчинили символічним ключем керівники області та міста разом з учнями. Будівництво нового корпусу коштувало понад 12 млн. грн., з яких 4 мільйони виділив міський бюджет Кіровограда.

«До школи №15, якій більше 100 років, сьогодні прийшло ще одне справжнє новорічне свято, — зазначив у вітальному слові голова ОДА Андрій Ніколаєнко. — І це подія для всього мікрорайону. Тому що навчально-виховного комплексу, де був би затишний дитячий садок, комфортні умови для учнів початкових класів, для творчої роботи гуртків, діти, батьки, педагоги чекали не один рік». Усі сподіваються, що школа і дитячо-юнацький центр «Явір», який тут працюватиме, стануть культурно-освітнім центром мікрорайону.

Ознайомила гостей з приміщеннями нового корпусу закладу, де розташований дитячий садок, початкова школа та центр дитячої творчості, директор НВК №15 Лариса Левченко. На першому поверсі розмістяться три групи дошкільного навчального закладу, розрахованого на 52 дітей. Для фізкультури, музики та хореографії передбачена актова зала, є медичний блок, спальня, кімната для занять, буфет. Другий поверх відведений для учнів 1—4 класів. Є тут бібліотека та логопедичний пункт. На третьому поверсі — класи для занять гуртковою роботою та кабінет інформатики.

Голова ОДА вручив колективу школи сертифікат на новий навчально-комп'ютерний клас. А найменші вихованці закладу від керівників області та міста отримали іграшки та солодощі.

Петро МЕЛЬНИК.

Кіровоградська область.

На знімку: зі святом дітей привітали голова облдержадміністрації Андрій Ніколаєнко (у центрі), Кіровоградський міський голова Олександр Саінсус (праворуч), керівник управління освіти та науки ОДА Ельза Лещенко.

Фото надано управлінням у справах преси та інформації ОДА.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Сноубордисти самі спричинили снігову лавину

Одного з двох туристів, яких минулої суботи у Міжгірському районі під полониною Гимба накрила снігова лавина, МНСникам вдалося врятувати. Інший помер під великим завалом снігову.

У МНС стверджують, що лавину спричинили самі туристи, підрізавши лижами снігову масу на крутосхилі гори. Рятувальники попереджають: дощі, потепління, відлига протягом цього тижня спричинять небезпеку — товсті шари молодого снігу в Карпатах можуть зійти будь-якої миті від сильного посвисту, крику, іншого несподіваного звуку. Тож у гори краще не ходити. Тим паче не прокладати «чорні» траси. На Закарпатті оголошено лавинонебезпечну ситуацію.

Василь НИТКА.

Ужгород.

Міський голова крав воду

Керівник одного з шахтарських міст Луганщини проігнорував дії комунальників. Після відключення приміщення міської ради від водопостачання у зв'язку з несплатою він самовільно видав розпорядження про повторне підключення до мережі. Тоді керівник ТОВ «Луганськвода» звернулися до міліції. Правоохоронці задокументували факт порушення законодавства з боку представника органу виконавчої влади. Тепер йому загрожує покарання у вигляді виправних робіт, обмеження волі або штрафу. Своє слово має сказати суд.

Алла АНТІПОВА.

Луганська область.

ЦИФРА

1,5 мільйона гривень

коштують прилади нічного бачення, поцуплені у 2012 році офіцерами однієї з військових частин Придесення. Нині прокуратура розпочала досудове розслідування факту крадіжки, повідомляє чернігівський власкор Сергій ПАВЛЕНКО.

Область готова до посівної

Для весняно-польових робіт агропідприємствами Дніпропетровської області підготовлено понад 17 тисяч тракторів (94,1% з наявних), більше 6,6 тисячі сівалок (94,1%), 8,7 тисячі культиваторів (96%), 6,6 тисячі плугів (98%). Закуплено 65,5 тисячі тонн мінеральних добрив (63% з необхідних) і близько 40 тисяч тонн пально-мастильних матеріалів.

Керівництву районних державних адміністрацій обласна влада доручила взяти підготовку сільгосппідприємств до весняно-польових робіт на особливий контроль. «Від підготовки і проведення весняно-польових робіт великою мірою залежить урожай», — підкреслює голова обласної держадміністрації Дмитро Колєсніков.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.

Дніпропетровська область.

Започатковано періодичне видання для сліпих

Реалізує цей унікальний проект у Запоріжжі колектив міської газети «Вулиця Зарічна». Її спецвипуски, що виходять шрифтом Брайля, передаються обласній організації Українського товариства сліпих.

Сторінки нового видання журналісти наповнюють цікавими й актуальними матеріалами на різні теми, розповідають про життя товариства сліпих, висвітлюють події, що відбулися у Запоріжжі, країні та світі.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Запоріжжя.

В одному ДТП загинуло троє

Троє пасажирів (жінка та два чоловіки) легкового автомобіля загинули на місці. Водій у реанімаційному відділенні. Такі наслідки зіткнення «Шевроле» з пасажирським автобусом, що сталося 14 січня близько 8-ї години ранку на 42-му кілометрі автодороги Мала Рублівка—Полтава. На повороті дороги водій легковика не впорався з керуванням, автівку винесло на зустрічну смугу, якою рухався автобус. Зіткнення уникнути не вдалося.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтавська область.

Київський «Ерде Банк» буде ліквідовано («Левый берег»)

Національний музей — без телефонного зв'язку та Інтернету

У панорамі «Оборона Севастополя 1854—1855 рр.» за борги «Укртелеком» відключив телефон та Інтернет. Співробітники стверджують, що заборгованість накопичувалася впродовж трьох років. Відтоді, як міські депутати своїм рішенням передали установу в комунальну власність, тим самим зобов'язавшись фінансувати її з міської скарбниці. Але навіть на оплату комунальних послуг грошей не виділяють.

Очевидно депутати вважають, що музей у змозі заробляти на своє утримання сам. Однак зібрати за рік близько 10 мільйонів гривень (у таку суму фахівці оцінюють бюджет, що дозволяє не лише зберігати 130 тисяч експонатів, а й залишати частину грошей на розвиток експозиції, реконструкцію мереж енергозабезпечення, організовувати виставки) музей не може.

А нині вже третій рік поспіль співробітники взимку змушені по черзі йти у відпустку без утримання, щоб до літнього сезону, коли найбільший наплив екскурсантів, заощадити гроші на зарплату.

Микола МАГДИЧ.
Севастополь.

ФОТОФАКТ

Українські військові моряки 14 січня розпочали новий навчальний рік. Тимчасовий виконувач обов'язків командувача ВМСУ, віце-адмірал Сергій Єлісєєв з цієї нагоди зазначив, що 2013 року Україна забезпечить присутність своїх військово-морських сил у важливих районах Світового океану.

Фото Василя БАТАНОВА.
Севастополь.

ФОТОФАКТ

Студентка зі штату Колорадо (США) Келлі Вайтхорст протягом місяця працювала волонтером у Черкаському обласному протитуберкульозному дитячому санаторії. Майбутня вчителька проводила для дітей уроки англійської мови, ігри та різноманітні конкурси, вчила бути щирими й доброзичливими.

Фото Лідії ТИТАРЕНКО.

Альтернатива дитсадкам

Проект створення системи альтернативних форм дошкільної освіти у сільських громадах, апробований у Польщі та Білорусі, набирає популярності й у нас. До нього долучився Дубенський район Рівненської області. Програму реалізовуватимуть у селах Заруддя, Стара Носовиця, Онишківці, Здовбиця, Листвин та Птича. У її рамках передбачається відкриття груп для дошкільнят на базі загальноосвітніх шкіл. Фінансує проект Європейський Союз. За рахунок його ресурсів буде відремонтовано приміщення, придбано меблі та обладнання. Виділяються кошти і для оплати праці педагогів.

Євген ЦИМБАЛЮК.

Ялинки підуть на добрива та опалення

Головну красуню Хмельницького, яка впродовж свят прикрашала центральний майдан, днями буде демонтовано. Чотири сотні ялинок, з яких вона складалася, за допомогою деревоподрібнювальної машини перероблять на тріски, які підуть на добриво та для опалення теплиць. А міське комунальне підприємство «Спецкомунтранс» спеціальними машинами збирає ялинки, які було встановлено у домівках хмельничан і відвозить на міський полігон твердих побутових відходів, де їх також переробляють на дрібну щепу і використають для опалення.

Ірина КОЗАК.
Хмельницький.

Винесено вирок у справі маріупольських педофілів

Іллічівський районний суд Маріуполя Донецької області виніс вирок двом громадянам, яких звинувачували у сексуальних злочинах щодо неповнолітніх. Протягом двох років підприємці утримували кімнату в нічному клубі, де за цей час побувало близько 200 дівчаток віком від 11 до 15 років. Як правило, жертвами ставали діти з неблагополучних родин. Зловмисників затримали в жовтні 2010 року, коли під час обшуку в нічному клубі виявили наркотики, порнографічну продукцію та зброю. Як повідомили в «Голосу України» в прес-службі обласної прокуратури, суд визнав підприємців винними в скоєнні злочинів за дев'ятьма статтями Кримінального кодексу України, у тому числі: згвалтування, розбещення неповнолітніх, виготовлення та збут порнографії, утримання місць розпусти, сутенерство, незаконне зберігання наркотиків і зброї. Кожен із фігурантів отримав по 11 років позбавлення волі.

Ліна КУЦ.

Двигун знайшли, а воно не капає

Мешканці семи багатоповерхівок, що у селищі міського типу Стара Ушиця, залишилися без питної води. Поломка електродвигуна на насосній станції сталася ще на третій день Різдва. З ремонтом не поспішають, тож людям і досі підвозять для користування технічну воду. Взагалі-то проблеми з водопостачанням тут виникають не вперше. Воду тут часто подають лише у визначені години. Особливо прикрим є те, що селище розташоване на березі великої річки — Дністра, з якого беруть воду багато населених пунктів.

Щоб відновити постачання, слід встановити новий електродвигун. Та придбати його не можуть. За словами селищного голови Василя Мацькова, потрібний двигун нарешті знайшли, але коштує він 27 тисяч гривень. Постачальник вимагає спочатку заплатити за товар, а бюджетний кодекс дозволяє оплачувати лише доставлену покупку.

Селищний голова звертається по допомогу до районної та обласної влади. «Якби це обладнання придбали за кошти з районного чи обласного бюджету, селище б у лютому вже повернуло гроші». Найближча сесія Кам'янець-Подільської районної ради, яка могла б прийняти відповідне рішення, теж аж у лютому... Наразі ж проблему не вирішено, еменесники й далі підвозять воду для технічних потреб для 200 мешканців багатоповерхівок.

Віра ШПИЛЬОВА.

Бабусю врятувала вівчарка Берта

Жителька містечка Копичинці на Тернопільщині напередодні свого 80-річчя пішла до магазину за хлібом. З буханцем поверталася додому, але до рідної хати так і не втрапила. Як вона опинилася у закинутому будинку на околиці, пояснити нараз не може.

Три доби рідні шукали Емілію Петрівну Цвєткову, вже й надію втратили. До пошуків долучилися співробітники Гусятинського райвідділу міліції. Допомагала їм німецька вівчарка Берта, яка служить у міліції всього кілька місяців. Вона й привела кінолога Семенчака до зачиненої хати, яка стояла пусткою. Жодних слідів людини на подвір'ї не було, але пес рвався всередину. Там і знайшлася бабуся. Усі три дні вона харчувалася купленим буханцем хліба, вночі від холоду в неопалювальній хаті ховалася до шафи, а вдень відпочивала на тапчані. На щастя, Емілія Петрівна не постраждала від переохолодження.

А ось для ще однієї бабусі з міста Підволочиська прогулянка закінчилася трагічно. Рідні та сусіди знайшли її мертвою. Жінка замерзла неподалік дому.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

На фото: Емілія Петрівна з рятівницею Бертою.

Фото надане сектором зв'язків з громадськістю УМВС України у Тернопільській області.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...чекаючи на грип, дорослим ще не пізно зробити щеплення

Пік зростання захворюваності на грип та ГРВІ цього року в нашій країні очікують наприкінці січня — на початку лютого. Цей прогноз ще раз озвучив головний спеціаліст державного санітарно-епідеміологічного нагляду СЕС Олександр Заїка. Він повідомив, що з 1 жовтня минулого року перехворіло вже майже 2,5 мільйона співгромадян. І лише близько 310 тисяч за цей період зробили щеплення від грипу. Вітчизняне Міністерство охорони здоров'я і ВООЗ не припиняють нагадувати, що вакцинація є основним захистом від сезонної недуги. За словами завідувачки відділу респіраторних та інших вірусних інфекцій Інституту епідеміології та інфекційних хвороб імені Л.В. Громашевського Алли Мироненко, відповідно до позиції Всесвітньої організації охорони здоров'я, вакцинацію можна проводити під час усього епідеміологічного сезону. Однак дітям (до 3 років), які прищеплюються вперше, потрібна дворазова вакцинація з інтервалом в місяць. Мовляв, на таку профілактику вже немає часу.

Цього року на нас чекає поширення нового штаму грипу «Вікторія» H3N2, який переважатиме серед інших «колег». Однак грип A(H1N1) залишається найпідступнішим, і може дати ускладнення у вигляді пневмонії. Тому в разі захворювання необхідно якомога швидше звернутися по медичну допомогу, радять лікарі.

Ольга ВІТЕР.

...військові містечка обміняють на квартири для військовослужбовців

Це стане можливим у ході реалізації на Харківщині програми забезпечення житлом військовослужбовців за рахунок продажу військових містечок. Про це повідомив помічник начальника квартирно-експлуатаційного відділу Міноборони Сергій Кононенко. Планується, що бізнесмени зацікавляться ідеєю придбання військових містечок або укладенням договорів обміну їх на квартири. Тільки Харківський університет повітряних сил імені І. Кожедуба готовий надати п'ять військових містечок. У них будівлі та споруди продаватимуться або обмінюватимуться разом із земельними ділянками. Бізнесмени самі вирішуватимуть, реконструювати наявні будівлі чи знести їх.

За інформацією Сергія Кононека, для залучення інвесторів відбувся бізнес-форум, на якому обговорювалися шляхи реалізації програми. Під час зустрічі наголошувалося, що військовослужбовці зможуть отримати житло як на території містечка, так і в іншому місці. Всього в Харківській області на квартирному обліку перебуває понад 2 тисячі армійців.

Микола КОСИЙ.
Харківська область.

...псевдосвященик согрішив

Після того, як священик здійснив обряд освячення домівки, пенсіонерка з Тлумацького району Івано-Франківської області недорахувалася 800 гривень. Шахрай, вбраний у сутану і маску релігійної доброчесності, підозр у жінки не викликав, тож вона у День Святого Василя запросила його до хати, а коли залишилася на хвилинку, той викрав гроші.

Такі випадки під час Різдвяних свят не поодинокі. На Прикарпатті багато родин намагаються освятити свої будинки у дні від Богоявлення, 19 січня, до Стрітення, 15 лютого, і запрошують для цього навіть незнайомих священиків, які мандрують селами і містами.

Правоохоронці звертаються до громадян з проханням бути обачними і не впускати до помешкань невідомих осіб, навіть якщо вони вбрані ченцями.

Галина БРУХАЛЬ.
Івано-Франківськ.

В Амур–Нижньодніпровському районі Дніпропетровська на вулиці Калиновій ліквідовано стихійний ринок, винних в його організації покарано. Так влада відреагувала на публікацію в місцевій пресі, *повідомляє наш власкор Володимир РИБАЛЬЧЕНКО*

НБУ має намір посилити вимоги до банків, у пасивах яких внески фізичних осіб становлять як мінімум 50 відсотків *(«Коммерсант–Украина»)*

Старі методи керування не діють, а нові — ніяк не приживуться

АНАТОМІЯ УПРАВЛІННЯ: МІНІСТЕРСТВО ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ ТА ТОРГІВЛІ

Дбати, аби темпи економічного розвитку збігалися з інтересами громадян, мають геть усі відомства. Однак передусім це — парафія оновленого Міністерства економічного розвитку та торгівлі (МЕРТ). За новими віяннями, воно виконує головні функції регулятора економічної політики, у тім числі — промислової. У дев'яності не було приставки «торгівлі», хоч комерціалізація виробництва відбувалася доволі бурхливо: процвітали торгівля через відкати, бартер, офшорну «оптимізацію», субсидування цін хрест-навхрест, демпінг тощо. Сьогодні міністерство має цю приставку, проте торговельний баланс з величезним мінусом. Зрештою, дев'яності ми завершили з торговельним плюсом, але й тоді це не тішило через колосальну заборгованість, нестабільність національної грошової одиниці, низький рівень життя.

Затори на перехресті повноважень

Минулої осені дехто з металургів пригадував дев'яності. Річ у тім, що і тоді, і нині... лихоманило ринок металобрухту. Так само, як і колись, гальмування експорту сировини стало однією з причин падіння виробництва сталі у вересні минулого року на 8,3 відсотка. Мало того, забезпеченість металургійної галузі брухтом у жовтні, за оцінками Асоціації вторинних металів, становила мізерні 70 тисяч тонн, що спостерігали востаннє тоді, як його підміняли чавуном. Глава Асоціації вторинних металів Василь Гуреєв жалівся Прем'єр-міністрові Миколі Азарову: мовляв, у МЕРТ блокують експортні поставки сировини, фактично зупиняючи роботу заготівельних і переробних підприємств. Ситуація спантеличувала. Попри наявність у МЕРТ управлінь та департаментів з розвитку реального сектору економіки та нетарифного регулювання, до пізньої осені минулого року вивозили металобрухт за контрактами, які укладалися ще за посередництва скасованого Міністерства промислової політики.

Виходило так, що старе міністерство розформували, а в новому ще не налагодили процес виробництва цінового регулювання. Непоміркованість рішення скасувати міністерство промисловості була очевидна. Тим паче, що на ці граблі вже наступали: свого часу міністерство перетворили на держкомітет, але зміна форми не поліпшила змістовності управління.

РЕТРОСПЕКТИВА

Криза дев'яностих за своїми масштабами не мала аналогів. До 40 відсотків видатків бюджетів не покривали доходи. До відновлення економічного зростання (з 2000 року) країна пережила гіперінфляцію, здирницьку по відношенню до людей паперову приватизацію і довготривалу по відношенню до промисловості депресію виробництва. Цілком зрозуміло, що політична воля тоді концентрувалася на бажанні долучити до розбудови держави приватний капітал. Цей процес обійшовся дуже дорого. Економіка одержала цупку залежність від газу і цінової кон'юнктури на світових сировинних ринках, монополізм і технологічну відсталість. Країна — тіньовий сектор, розшарування суспільства на багатих і бідних, корупцію та, як казав один кіногерой, інші шкідливі надлишки. Поза тим Анатолій Мінченко, Володимир Лановий, Віктор Пинзеник, Юрій Банніков, Роман Шпек, Василь Гуреєв, Юрій Єхануров, Віктор Суслов, Василь Роговий, Сергій Тігіпко — для нас не колишні, а перші міністри економіки. Не маючи досвіду державотворення, вони таки побудували економічний фундамент нової країни.

Я б ще сумнівався у тому, якби до причин минулорічних збитків металургійних комбінатів, окрім іншого, не відносив торгівлю сировиною на внутрішньому ринку за так званими корпоративними цінами. Трансфертне ціноутворення мінімізує фінансовий результат до оподаткування і є невід'ємною частиною схем з непродуктивного відпливу прибутків з метою уникнення оподаткування. Про це добре знають у МЕРТ, щокварталу навіть оцінюють обсяги такого відпливу. Проте істотно його скоротити не можуть або не хочуть: почасти через недосконалість законодавства, а головно тому, що це суперечило б інтересам всемогутніх власників промислових активів, які доклали руку і до кадрового забезпечення, і до розподілу повноважень виконавчої влади. Симптоматично, що тільки позаторік добігла кінця чергова держпрограма з підтримки вже приватизованої металургійної галузі, але це нічого не дало через слабкий попит на металопродукцію на зовнішніх ринках і майже ніякий — на внутрішньому.

Ще приклад. Погрози запровадити спецмито на легкові автомобілі почали лунати раніше, ніж пил осів на оргтехніку новоствореного МЕРТ. Зрештою, вони спонукали торік Росію запровадити утилізаційний збір на легковики, автобуси і вантажівки, імпортовані з України. (За іронією долі, чи не найбільше постраждав автобізнес на той час міністра економіки та торгівлі Петра Порошенка). Як наслідок, експорт легкових автомобілів на сусідній ринок миттю обвалився удесятеро! Нашу «відповідь Чемберлену» у вигляді зустрічного утилізаційного збору готувало Міністерство екології та природних ресурсів. Уряд фактично знехтував економічним обґрунтуванням МЕРТ, навіть при тому, що процедура узгоджень формально могла відбутися. Зрештою, зустрічний утилізаційний збір залишився у шухляді. **Це свідчить про звуження урядом, власне, міністерських повноважень. Про підміну регуляторної системи управлінською, що нагадує навіть не дев'яності, а радянські часи ще й тому, що створює сприятливий ґрунт для корупційних схем.**

ЕКСПЕРТНА ОЦІНКА

Роман ШПЕК, екс-міністр економіки:

«За зростання ВВП на 9—10 відсотків на рік Україна може наблизитися до економічно розвинених країн».

Реалістам бракує реалізму

Екс-міністр економіки Юрій Єхануров нещодавно припустив, що теперішні прорахунки в економічній політиці зумовлені легковажним ставленням наших олігархів до системи управління і планування на державному рівні. Мовляв, їм бракує реалізму. Мені ж здається, що навпаки. Просто, коли Прем'єр-міністр Микола Азаров закликає спиратися на п'ятирічні плани, олігархи сприймають це як данину французькому капіталізму, а не московському соціалізму. Зрештою, якщо тривалий час глава уряду не бачить проблем в економічному розвитку, то може, це йому бракує реалізму? Якщо справді так, то і це не дивно. Він пам'ятає, що в дев'яностих роках саме великий капітал металургійної галузі, приміром, врятував від остаточної руйнації вугільний сектор, відсторонив...

РЕТРОСПЕКТИВА

За дванадцять років нового тисячоліття великий капітал інтегрувався у всі сфери суспільно-економічного життя, по суті, встановивши свій контроль над усіма товарними і грошовими потоками. Це був період активного накопичення інвестиційних ресурсів для здобуття прав на об'єкти державної власності й переходу від вертикально інтегрованих бізнес-груп — до потужних монопольних об'єднань з політичним впливом. Успішний прихід до влади представників великого капіталу формально підбивав риску під періодом неконкурентних методів приватизаційної боротьби — штучним банкрутством, рейдерством, додатковими емісіями акцій, маніпулюванням цінами і свідомістю, під монополізацією на товарних ринках тощо. Але неформально цей процес безперервний, оскільки за нерозвиненого внутрішнього ринку, відсутності надійних інвестиційних джерел та легкого доступу до бюджетного ресурсу, ділити буде що завжди.

ТОЧКА ЗОРУ

Більшість резервів — на внутрішньому

Обсяги промислового виробництва за підсумками 2012 року не радують. Їхнє падіння зумовлено світовою кризою лиш почасти, здебільшого це — результат системних прорахунків у економічній політиці за останнє десятиріччя. В гірничо-металургійному секторі та металургії — у тім числі. Якщо гірничорудні підприємства спромоглися втримати видобуток мінеральних ресурсів на рівні 2011 року, то металурги обвалили свій випуск.

Багаторічне ігнорування модернізацією виробничого устаткування та розвитком нових технологій вже не дає змоги нашим приватизованим металургійним комбінатам витримувати конкуренцію на зовнішніх ринках ані за цінами, ані за якістю продукції.

За попередніми даними, виробництво загального прокату торік знизилося на 9 відсотків проти попереднього року — до 28,957 мільйона тонн, сталі — на 7 відсотків, до 32,397 мільйона тонн, чавуну — на 1 відсоток, до 28,513 мільйона тонн.

Випуск труб скоротився на 9 відсотків, метизів — на 19, коксу — на 3 відсотки. Отже, країна істотно скоротила випуск основних видів металопродукції.

Скорочується і експорт, тоді як потенційні можливості для докорінного оновлення на піку цін і світового попиту на метал уже позаду. Серед нерайдужних середньострокових перспектив — скорочення виробництва сталі до рівня 26 мільйонів тонн на рік, а ще позаторік виплавляли 35,3 мільйона тонн сталі, і за цим показником Україна посідала восьме місце у світі.

Держава фактично втратила контроль за розвитком стратегічно важливих секторів економіки, попри це неефективні приватні підприємства підтримуються фінансово, а механізм націоналізації не діє. Основні ж фонди державної власності, які вціліли під час безцеремонної приватизації у 90-ті роки, цікаві низку департаментів МЕРТ і на той час Агентство з корпоративних прав здебільшого як джерело майнових дивідендів або цегла для побудови приватних монополій.

Усе це породжує системні прорахунки в управлінні українською економікою, які призвели з одного боку — до дезорганізації раніше чинних механізмів влади без створення їм адекватної заміни. З другого — до заповнення вакантних і новостворених управлінських структур некваліфікованими та некомпетентними кадрами. Очевидно, що МЕРТ не справляється з покладеними на нього функціями, які до нього виконувало Мінпромполітики. Але де пропозиції щодо поліпшення інвестування у промисловості?

Недолугі спроби регулювати заготівлю і збут українського металобрухту торік ледь не довели цю сферу до колапсу.

Експорт вторинних металів міг би становити 900 тисяч тонн, що рівнозначно, за підрахунками експертів, 180 мільйонам доларів США недоотриманих валютних надходжень, у

ши посередницькі фірми від хижацької експлуатації шахт. Або про заслуги бізнес-груп у секторі машинобудування. Було й багато іншого позитивного, але це не усувало, а поглиблювало диспропорції у промисловому розвитку. І торік для падіння експортних поставок машинобудівної галузі виявилося достатньо російських вимог щодо утилізації транспортних засобів і претензій до якості вагонного литва.

Орієнтація на галузі з експортним потенціалом залишала без уваги урядів не менш важливу частину економіки — легку промисловість, продукція якої орієнтована на кінцевого споживача. На початку нового століття ми раділи десятивідсотковому приросту експорту на рік, а тим часом не мали доступу зі своїми напівфабрикатами на європейський ринок. **Легка промисловість, ніби дзеркало, відбиває більшість типових проблем: високу собівартість продукції через подорожчання енергоносіїв, тіньовий експорт, нерівноправність у царині оподаткування, дорогі кредити, низький інноваційний потенціал.**

Наукові концепції та дослідження про індикативні, інноваційні, кластерні, ще бозна-які підходи в управлінні охрестили «складськими», бо їх складували у шухляди, не читаючи. І резонно, адже поставляючи на ринок 0,1 відсотка високотехнологічної продукції, промисловість вже не мала іншого вибору, як тільки наздоганяти світовий експрес. Але виникала загроза чергової кризи або надходили чергові вибори — і вже було не до того. Власники великих бізнесів як не слухали колишній Мінпром, так не слухали вчорашній МЕРТ.

Підприємства допікають борги, корупція і невизначеність, тому фактично країна має розбалансовану економіку. Так само, як було двадцять років тому. І з тими само наслідками. Так, колектив Кременчуцького автоскладального заводу ще восени клопотався про поміркований акцизний збір на кузови своїх автомобілів. Мовляв, якщо його підвищити, то це спричинить зупинку виробництва, на якому зайнято кілька тисяч працівників. А вже в грудні через борги його визнав банкрутом Господарський суд Полтавської області за позовом одного з кредиторів. Хіба такого розвитку подій ми не проходили два десятиліття тому?

Це та ще кілька запитань я спробував донести телефоном до новопризначеного міністра МЕРТ Ігоря Прасолова. На цьому шляху, звісно, постала хазяйка його приймальні Наталія Артем'юк, яка обнадійливо пообіцяла: «Пізніше!» і поклала слухавку.

Знову пригадалися дев'яності.

Віктор ГРИНЕВИЧ.

(Далі буде).

Мал. Миколи КАПУСТИ.

ринку

перерахунку на експортне мито — 6,6 мільйона євро бюджетної виручки. Але він також обвалився.

Поставки металобрухту на підприємства за минулий рік знизилися на 26 відсотків.

За такої динаміки металургійний сектор не зможе розбуркати своїми поставками ділову активність будівельної промисловості, машинобудування та інших галузей економіки. Навіть при тому, що цього року металургійні підприємства планують збільшити виробництво загального прокату до 31 мільйона тонн і сталі — до 34,3 мільйона тонн, внутрішній ринок придбає, за висновками експертів «Укрпромзовнішекспертизи», щонайбільше 8,6 мільйона тонн металопродукції.

Отже, ігноруючи внутрішні резерви, ми гальмуємо розвиток своєї промисловості.

Валерій МАЗУР,
міністр промисловості України 1995—1997 років.

Влада Луганщини вирішила відмовитися від допомоги російського концесіонера

САМІ МАЄМО РОЗУМ

І все-таки це сталося: буквально в останні дні минулого року Луганська облрада ухвалила рішення запропонувати концесіонеру ТОВ «Луганськвода» розірвати договір за згодою сторін. Регіон в очікуванні того, як тепер вчинить російський «Росводоканал», що взяв на себе обов'язки концесіонера, — віддасть «Луганськводу» полюбовно чи змусить владу регіону вдатися до допомоги судових інстанцій?

Спершу політики, потім і прихильники

Як уже очевидно, відносини не склалися. Ще в березні 2008 року депутати облради ухвалили рішення про передачу свого комунального підприємства «Компанія «Луганськвода» у концесію «Росводоканалу», який входить до «Альфа-груп». Примітно, що для нормальної роботи концесіонера влада регіону навіть підвищила тарифи на воду. За розрахунками, це мало посприяти успіху, оскільки отримані кошти дають змогу концесіонеру стабілізувати становище підприємства й отримувати прибуток. За минулий час концесіонеру вдалося частково знизити енергозатрати, та впоратися з постійним зростанням тарифів на електроенергію він не зміг. У результаті підприємство стало економічно незбалансованим.

До речі, складності з виконанням концесійного договору у «Луганськводи» з'явилися у перші ж роки роботи. Невдоволення на адресу концесіонера лунали давно. Першими їх висловлювали депутати Луганської міськради. Майже два роки тому вони визнали діяльність «Луганськводи» незадовільною й прийняли рішення про початок підготовчої роботи з повернення у власність Луганська міського водоканалу. Депутати обвинувачували концесіонера в простроченнях з інвестицій і в низькій якості роботи по окремих напрямках. Але якщо спочатку невдоволення виявляли переважно політики, які піарилися на цій темі, то пізніше віру в концесіонера втратили навіть ті, хто був його прихильником. Облрада, наприклад, уже подавала позов до суду до ТОВ «Луганськвода» у зв'язку з невиконанням підприємством умов концесійного договору і простроченням платежів. Рішенням господарського суду Луганської області від 10 липня 2012 року позов задоволено. Суд першої інстанції вирішив стягнути з ТОВ «Луганськвода» на користь Луганської обласної ради заборгованість з оплати концесійних платежів у розмірі 24 млн. грн., пеню за порушення строків внесення концесійних платежів у сумі 2,8 млн. грн. і штраф за порушення строків інвестицій у розмірі 19,8 млн. грн. Усього господарський суд Луганської області вирішив стягнути з «Луганськводи» 46,8 мільйона гривень.

Добре, але могло бути краще

Заради справедливості все-таки варто зазначити, що для поліпшення водопостачання області концесіонер зробив дуже багато. Зокрема, розв'язав проблему з водою у проблемних шахтарських містах на півдні області, значно знизив енергозатрати, замінив чимало аварійних ділянок водоводів. Однак з виконанням фінансових зобов'язань перед бюджетом області концесіонер не впорався й заборгував Луганщині у вигляді концесійних платежів і пені близько 90 мільйонів гривень. Оскільки концесійний договір у повному обсязі не виконується, отже, підлягає розірванню — вирішили депутати. «Юридичні зобов'язання зафіксовано в договорі, і ми зобов'язані реагувати на те, що він не виконується», — наголосив голова Луганської облради Валерій Голенко.

Водночас депутати змушені були визнати, що тариф на воду не збалансований і покриває лише 70% видатків. Підприємство працює зі збитками, тому концесіонер не поспішає вкладати інвестиції. «Ми вкладаємо кошти, ви вимагаєте від нас інвестицій, щоб ми й надалі генерували собі збитки? Ми не можемо так, це ж бізнес», — обурюється концесіонер.

Однак облрада нічим не може йому зарадити. По-перше, депутати не мають права підвищувати тарифи, оскільки їх затверджують центральні органи влади, по-друге, не можуть домогтися погашення тарифної різниці в повному обсязі. Що ж робити? Валерій Голенко вважає, що шанс у концесіонера все-таки є — погасити всі борги й почати виконувати договір з облрадою.

Та генеральний директор ТОВ «Луганськвода» Сергій Махуренко вважає, що концесіонер навряд чи скористається цим шансом. Керівництво керуючої компанії налаштоване на те, що доки не буде збалансовано тариф, доки не буде передбачено рентабельність і інвестиційна складова, що гарантує повернення коштів, вкладати гроші в «Луганськводу» нема сенсу. Повернути водоканал у власність громади облрада тепер може двома шляхами: або через розірвання договору за згодою сторін, або повернення майна відбудеться за допомогою суду. Ситуація має прояснитися найближчим часом. Проте деякі спостерігачі схильні вважати, що в новому році свої проблеми з водопостачання Луганщина розв'язуватиме вже без участі російського концесіонера. Впевненості додає той факт, що в рамках програми «Питна вода України» регіону пообіцяли виділити майже 130 млн. грн.

ФАКТ

Спочатку до 2032 року концесіонер планував вкласти 756,7 млн. грн. інвестицій, причому 500 млн. грн. з них — уже в перші п'ять років роботи. А фактично за чотири роки в розвиток водопровідно-каналізаційного господарства «Луганськводи» концесіонер вклав близько 100 млн. грн.

Алла АНТІПОВА.
Луганська область.

Мал. Костянтина КАЗАНЧЕВА.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...реконструйований енергоблок зменшить викиди пилу в сім разів

Після реконструкції підключено до енергосистеми України енергоблок № 4 ДТЕК Зуївської ТЕС. Інвестиції на модернізацію агрегатів становили 252 мільйони гривень, будівельно-монтажні роботи тривали дев'ять місяців. Обладнання оновлене із застосуванням нових технологій, що дозволило підвищити надійність роботи та зменшити вплив на довкілля. Після завершення налагоджувальних робіт потужність блоку збільшиться на 25 мегават. Також розшириться діапазон маневреності, зменшиться питома витрата палива, а коефіцієнт корисної дії підвищиться.

— Реалізація цього проекту дозволила енергоринку в розпал зимового періоду отримувати додаткові обсяги електроенергії. Реконструкція підвищить надійність роботи енергоблоку, зокрема за рахунок повної автоматизації процесу. При цьому термін експлуатації обладнання збільшиться в середньому на 15 років, — каже директор із великих проектів компанії ДТЕК Євген Богомольський.

За словами керівника теплоелектростанції Віталія Питька, викиди пилу на енергоблоці № 4 після модернізації електрофільтра знизяться більш як у сім разів, що відповідає європейським нормам. Найновіші технології застосовуватимуть і під час модернізації інших агрегатів. Зокрема, найближчими роками на підприємстві реконструюють й енергоблок № 3.

Ліна КУЩ.

...пекарі залишаються без діла

Після новорічних свят керівники Краснолуцького хлібозаводу ПАТ «Коровай» порадували своїх працівників несподіваним повідомленням: у березні підприємство закривається на реконструкцію. Людям порадили встигнути залагодити всі питання, пов'язані з становленням на облік до служби зайнятості, і запропонували: у разі нагальної потреби деяких фахівців допоможуть влаштувати на роботу в хлібокомбінат «Короваю» у сусідньому Антрацитівському районі. Гостра необхідність працювати виникла в усього трудового колективу, який налічує 160 осіб, і він висловив протест проти реконструкції комбінату, що означає його закриття.

Директор підприємства Віталій Рева реального становища не приховує: фінансова ситуація на заводі насправді критична, заледве вдається виплачувати заробітну плату. Плановану зупинку він пояснює збитковістю виробництва.

— Коли обсяги продажу становили до 15 тонн хліба на добу, нам вдавалося якось триматися, — пояснює він. — Але нині, коли дорожчають енергоресурси, паливо, сировина, необхідна для виробництва хліба, утримувати ситуацію стало складно. Обсяги продажів знизилися, прибуток — критичний. Ми знизили свої витрати майже до мінімуму й у цих умовах намагаємося утримувати устаткування, транспорт. Однак так довго не витримаємо.

Сьогодні краснолуцький хлібокомбінат працює за графіком, експлуатуючи лише дві печі, і за день виготовляє 1,5 — 2 тонни продукції. Здебільшого це булки і батони, іншу хлібну продукції в місто завозять зі Сніжного Донецької області, Антрацита, Луганська й інших міст. Всього краснолучани споживають близько 14 тонн хліба за добу.

Тим часом і в міськдержадміністрації занепокоєні ситуацією. Міський голова Марина Філіппова не виключає, що після закриття краснолуцького хлібозаводу така ж доля може спіткати й філію підприємства в сусідньому Антрациті. Вона нагадала про випадки, коли після реконструкції в місті закрилися холодокомбінат і м'ясокомбінат — без роботи залишилося понад 500 чоловік.

Ситуацією на краснолуцькому хлібокомбінаті також зацікавилися в прокуратурі області. Там доручили Територіальній державній інспекції з праці в Луганській області провести відповідні перевірки, після чого дадуть юридичну оцінку діям посадових осіб ПАТ «Коровай».

Вл. інф.

Держава фактично втратила контроль за розвитком стратегічно важливих секторів економіки

«Не важливо, що ти даєш, важливо, як ти даєш».

Брюс Лі.

Пільгами по безробіттю

З 1 січня в Україні запрацював новий закон про зайнятість населення, підписаний Президентом ще в серпні минулого року. Зокрема, документ передбачає низку пільг для роботодавців, які працевлаштовують молодь, і введення стимулів для підвищення інвестиційної привабливості регіонів з метою створення нових робочих місць.

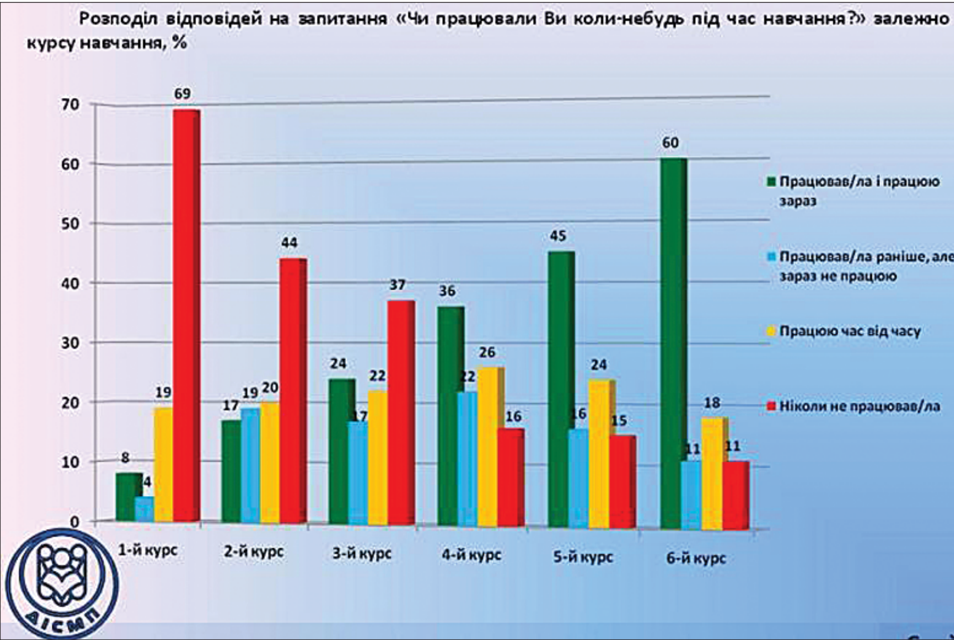
Підприємцям, які працевлаштовують населення, держава обіцяє щомісячну компенсацію в розмірі мінімального страхового внеску, а безробітним — можливість перенавчання та перекваліфікації за бюджетний рахунок. Чиновники щиро вірять, що закон допоможе з працевлаштуванням, насамперед, українській молоді, студентам і випускникам вишів, які шукають своє перше робоче місце. Адже дозволити собі не працювати, судячи з даних опитування, проведеного Державним інститутом сімейної та молодіжної політики (ДІСМП), можуть лише 10 відсотків учнів ВНЗ. Решті доводиться підробляти, щоб мати готівку, платити за навчання або винаймати квартиру. Водночас офіційно працевлаштовано лише 15 відсотків студентів, решта перебиваються випадковими або тимчасовими заробітками.

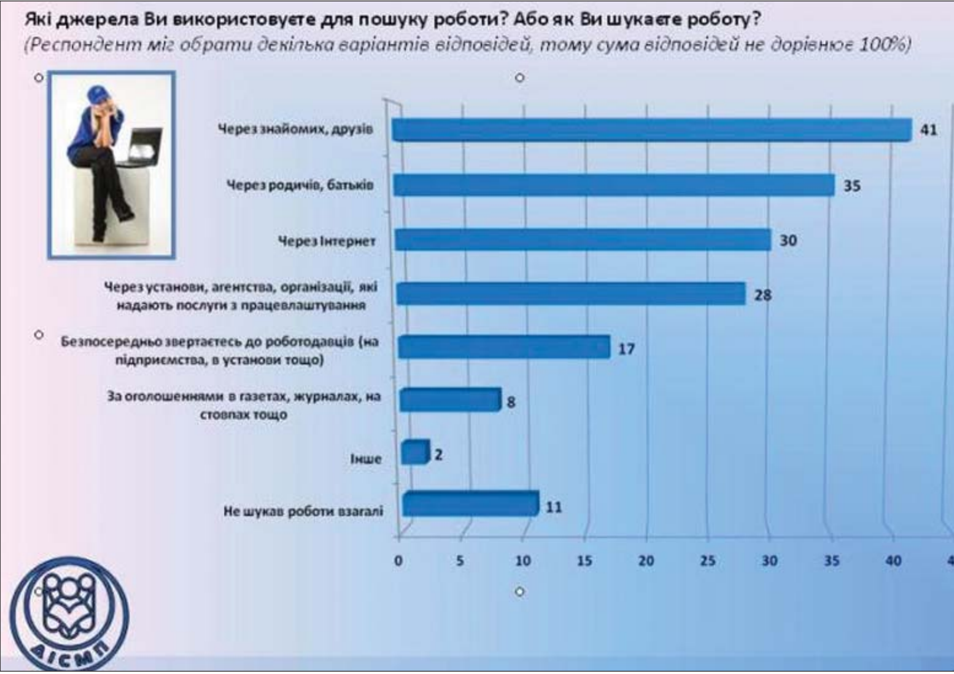
За даними дослідження, проведеного ДІСМП у Києві, 41 відсоток студентів знаходять роботу за допомогою знайомих і друзів, 35 відсотків влаштовують батьки, 30 — успішно працевлаштовуються за допомогою Інтернету.

— Ще три-чотири роки тому студенти починали шукати роботу після третього курсу, а останні наші дослідження показали, що першокурсники теж почали активно працювати, — стверджує директор ДІСМП Андрій Мішин. — І це цілком сучасна тенденція: у країнах Євросоюзу, наприклад, працює 55 відсотків студентів, у Москві — близько 60, у Києві — лише близько половини учнів ВНЗ.

Вл. інф.

Інфографіку надано Державним інститутом сімейної та молодіжної політики.

Де працюють випускники ВНЗ?

СВІТЛЕ МАЙБУТНЄ

За даними різних соціологічних служб, лише 15% українців працюють за здобутими у вузах спеціальностями. Тож штурмуючи вищі навчальні заклади та гризучи граніт науки, варто брати до уваги й той факт, що здобуті знання можуть і не знадобитися.

Але не кваптеся передчасно засмучуватися. Коли вам справді подобається те, чим ви займаєтеся і на кого вчитеся, то шанси знайти роботу за спеціальністю достатньо високі. Якщо вірити даним опитування, проведеного Державною службою зайнятості, то найчастіше респонденти не брали на роботу через вік (53 відсотки). Лише в одному випадку з десяти роботодавець скаржився на брак кваліфікації та знань.

Головне — бажання та практика! Неважливо, де ви працюєте, адже запорука успіху — це постійне підвищення рівня особистої кваліфікації. Наприклад, що станеться зі спортсменом через місяць, якщо він покине тренуватися? Відповідь очевидна — він втратить форму, а роботодавця не цікавитиме те, ким він був у минулому.

У наш час можна скрізь зустріти людей, які кардинально змінили свою професію. Так і з'являються економісти-фотографи або лікарі-менеджери. Ця ситуація має і плюси, і мінуси. Уявімо собі людину, яка вивчала точні науки, а нині працює у творчому напрямку. Технічне мислення розвиває логіку, виховує дисципліну, стимулює розум, а гуманітарне — творчий потенціал. Тож поміркуйте про можливості такої людини — вона здатна підходити до вирішення проблеми з різних боків.

Нині успіхів досягає той, хто швидко пристосовується до реалій. Тому робота не за спеціальністю — ще не кінець світу, адже все, що відбувається, — на краще. Давайте послухаємо історії людей, котрі потрапили у схожі ситуації, але знайшли вихід.

Поліщук Володимир, 26 років, Кривий Ріг, з 2011 року — вчитель праці та етики, веде групу художнього конструювання у Криворізькій загальноосвітній школі № 73:

«На роботу потрапив дуже цікаво, як-то кажуть, просто проходив повз. Лише згодом дізнався, що в цій школі не було вчителя праці та малювання. Зустріли мене дуже радісно. З цього й почалася моя трудова нива. Закінчив спершу Грицівське художнє училище № 19 (Хмельницька обл., Шепетівський р-н, 2003—2007 рр.). Отримав спеціальність — художник-конструктор. Але хотілося й далі вивчати ази мистецтва, подав документи в Хмельницький національний університет. Іспити склав успішно, та, на жаль, не пройшов на державне замовлення. Довелося документи забрати. Але з часом вдалося вступити у Вінницький державний педагогічний університет імені М. Коцюбинського на спеціальність «вчитель трудового навчання та декоративно-образотворчого мистецтва».

Університет дав мені дуже багато знань і практичного досвіду. Але все ж таки я мрію стати дизайнером інтер'єру. Впевнений, що моє бажання ще здійсниться. Загалом, за свої вчинки ані трохи не жалкую, адже моя робота приносить мені радість. Головне одне — якщо у людини живуть мрія та мета, вона обов'язково досягне свого».

Стремілов Максим, 18 років, Київ. Менеджер інтернет-магазин:

«Вчуся на адміністратора програмного забезпечення в одному з київських вищих начальних закладів. Але вже зараз розумію, що робота «системником» може й не скластися. Дуже велика конкуренція, та й потрібен великий стаж практичної роботи. А де його брати, коли мені лише 18? А при відсутності досвіду — зарплатня мізерна. Та й у наш час майже кожен уміє працювати з комп'ютером, тому допомога у цій сфері мало кому потрібна. Але розвиток суспільства на місці не стоїть, з'являються нові технології, і я сподіваюся, що все ж таки моя спеціальність ще стане мені у нагоді.

На нинішню роботу потрапив по знайомству. Мені пощастило, що у такому юному віці я працюю на посаді менеджера, та й заробляю непогано. Що робитиму далі — не знаю. Серед усіх можливих варіантів оберу найвигідніший».

Сидоренко Тетяна. 35 років, Київ. Тренер з фітнесу:

«За здобутою спеціальністю — я лікар-терапевт. Але за все своє життя жодного дня не працювала за професією. Не знаю, як так склалося. За часів моєї юності про кар'єру сильно ніхто не замислювався, тоді вважалося, що потрібно скоріше заміж вийти, народити дитину та займатися її вихованням. Так і сталося. У 19 я вже була заміжньою. Тоді нас чоловік забезпечував. А я повністю поринула у домашні справи, думки про працю у моїй голові навіть не виникало.

На свою нинішню роботу я потрапила неусвідомлено. Просто прийшла на тренування до фітнес-клубу, мене помітили працівники і запропонували роботу тренера. Серйозно їх пропозицію я не сприйняла. Але вирішила спробувати, мовляв, чом би й ні? І не помилилася. Робота мені дуже подобається. Так я підтримую не тільки наших відвідувачів, а й себе у чудовій фізичній формі. Не робота — а одне задоволення!»

«Фішка» бажає всім знайти роботу до душі, яка приноситиме не лише задоволення, а й користь!

Юлія БУЧИНСЬКА.

Фото надані героями матеріалу.

ЗАМІСТЬ P. S.

Тож, любий читачу, поставивши перед собою мету, досягни її! І пам'ятай: під лежачий камінь вода не тече. Якщо ж у тебе раптом щось не виходить, не засмучуйся. Не забувай, що навіть у найвідоміших людей світу колись ніхто не вірив. Уолта Діснея, приміром, звільнили з роботи через брак ідей, Менделєєв мав трійку з хімії, а Ейнштейна охарактеризували як розумово відсталого. Але ці люди не звертали уваги на такі речі і, як результат, досягли значних успіхів. Тож при нагоді просто пригадай ці факти і не засмучуйся, якщо у тебе не одразу щось виходить!

Не знаєш, яку професію обрати або з ким порадитися? Це сьогодні — не проблема. Не соромся звернутися до психолога, зателефонувавши на гарячу лінію, або зустрітися з ним особисто, пройти тест на професійну придатність (їх чимало і в Інтернеті, і у фахівців, які професійно визначать, до чого у тебе здібності). При виборі майбутньої професії необхідно враховувати її перспективність. Про це завжди можна дізнатися в українських центрах зайнятості.

Стажування в бундестазі

ВАРТО СПРОБУВАТИ

Щороку близько 120 молодих людей із різних країн запрошують до Берліна на п'ятимісячну практику в бюро депутатів бундестагу.

Умови для участі в цій програмі: громадянство країни-учасниці, закінчена вища освіта, відмінне володіння німецькою мовою, до 30 років, особиста суспільно-політична активність (членство у громадській організації тощо). Молодь відбирають у два етапи: спершу документи переглядає посольство, потім учасників запрошують на особисте інтерв'ю. Щорічна квота для українців — п'ять осіб.

Молоді люди працюють з березня по липень, отримують щомісячну стипендію (450 євро), безплатно живуть у гуртожитку і мають медичну страховку. Охочі можуть відвідувати навчальні курси в трьох університетах. Наприкінці молодь отримує сертифікати про проходження практики та свідоцтва про прослухані у ВНЗ курси.

— Ми багато сперечаємося в парламенті. Але ця програма суперечок між депутатами не викликає, бо всі п'ять фракцій вважають її дуже важливою для порозуміння з 28 країнами, з яких приїжджають учасники, — так охарактеризував IPS депутат Бернд Шеелен, член минулорічної відбірної комісії.

В коментарі для «Фішки» він порадив претендентам бути щирими, пишучи мотиваційні листи. Журі приймає рішення, враховуючи те, наскільки переконливими здаються молоді люди.

Аніта ГРАБСЬКА.

Запорука успіху — це постійне підвищення рівня своєї кваліфікації

«Столиця нікого не чекає й ні до кого не прихильна...»

СПОВІДЬ «ПОНАЄХАВШИХ»

До «Фішки» потрапили «Одкровення...» дівчини, яка збирається не просто підкорити, а завоювати столицю. Своїм талантом і напористістю. Вона вважає, що корінні кияни повинні називати таких людей не інакше як підкорювачами мегаполіса, а не образливим словом «понаєхавшиє». Адже їм набагато складніше вижити у великому й незнайомому місті.

«...Поїзд рушив, проїжджаючи з дитинства знайомі місця. Мама, купа сумок і я — дружна родина. Ми вирушаємо у невідоме. Напевно, тоді я ще не усвідомлювала, як круто зміниться наше життя, який це ризикований крок. Я була ще підлітком — та й то боялася змін. Що вже казати про маму, яка заради мого майбутнього залишила домівку, рідню, звичний побут.

У столицю ми вирішили переїхати, щоб я отримала гідну освіту, перспективи на майбутнє. Це зараз я вже розумію, як складно було мамі починати життя заново: шукати роботу, житло, заводити нових друзів. Тим паче що в Києві вас ніхто не чекає з розкритими обіймами...

Спочатку ми зупинилися погостювати в маминої подруги (моєї хрещеної). Вона живе із чоловіком та сином у Баришівці, за сімдесят кілометрів від столиці.

Спершу до нас ставилися як до гостей, а в кінці другого тижня свого невдоволення вже ніхто не приховував. Нам чітко дали зрозуміти, чиї права мають бути у пріоритеті. Доводилося вранці чекати, поки звільниться ванна; телевізор, як виявилося, — власність чоловіка хрещеної, а комп'ютер — сина. А ми повинні підкорятися законам цього дому.

Весь цей час мама шукала роботу. На щастя, подруга дитинства (тепер уже киянка) запропонувала їй посаду у салоні. Там кожен працював на себе, тому довелося чимало витратити на закупівлю матеріалів.

Наш сімейний бюджет майже спорожнів. Гроші, які мама збирала близько п'яти років на навчання, розчинилися у повітрі. Звісно, я намагалася допомогти — шукала роботу через Інтернет. Але що може запропонувати роботодавець п'ятнадцятирічному підлітку?

Мені пощастило — влаштувалася промоутером (зазивалою, попростому). Оплата мізерна — 12 гривень на годину. І хоча за законом у цьому віці не дозволяється працювати більше 4—5 годин на день, мені довелося гарувати у дві зміни по 8 годин кожна. Пам'ятаю, наче це було сьогодні: літо, спека, кислі міни перехожих, і я, як папуга, розповідаю про ломбард біля метро.

Однак тривалість робочого дня лякала набагато менше, ніж те, що дорога забирала близько двох годин в один бік.

Я дуже не висипалася, і, безумовно, з таким графіком уже не залишалося сил на розваги.

Минув місяць, довше зловживати гостинністю хрещеної було непристойно, і ми перебралися ближче до столиці, у Бровари — місто-супутник Києва. Винайняли кімнату в бабусі, що жила зі своїм 30-літнім сином. Фактично — комуналка. І це жахливо! Спочатку господарі видаються дружелюбними, але потім виявляється, що ми все робимо не так. То приходимо пізно (хоча з роботи), то не туди ставимо посуд, то щось ламаємо. А в підсумку нас звинуватили в тому, що у нас вселилися... злий дух. Порівняно з нинішньою ситуацією життя в Баришівці було справжнім раєм. Мамі довелося шукати нове житло. Тепер уже в Києві.

Прийшла осінь, у матері справи нарешті пішли вгору. Праця на себе дала довгоочікуваний прибуток, але все-таки грошей було мало, тому мама знайшла ще одну роботу й залишилася взагалі без вихідних. Якщо на першій вона була сама собі начальником, то на другій — підлеглою. Там колектив був жахливий: співробітники просто не поважали один одного, постійно були якісь чвари і з'ясування стосунків. Тому додому вона приходила втомленою і знесиленою...

А в мене тим часом почався навчальний рік. Я вступила до комерційного коледжу на спеціальність «молодший редактор». Навчання — платне. Як виявилося пізніше, висока оплата — не єдиний недолік цього закладу. Озирнувшись навколо, зрозуміла: одиниці з моїх однолітків колись працювали, другі — не вбачають у цьому потреби, решта — взагалі вважають роботу ганебним заняттям.

Для більшості моїх однокурсників платити 6000 гривень на рік за навчання — не проблема. Це для нас із мамою такі гроші здавалися непосильною ношею.

Я ніколи не приховувала, що родом з маленького містечка на сході України. Тому будь-яке моє запитання викладачеві на парі навіть із аргументацією звучало апріорі безглуздо. Адже, на думку одногрупників, всі провінціали — недалекі простаки, які не знають прописних істин. І мені довелося боротися із цим стереотипом, адже на кону була власна репутація! Готувалася до кожного заняття, як до випробування. Пам'ятаю, як прораховувала все: що вдягти, як встану, що скажу. Хотілося завоювати авторитет не розповідями про походи в нічні клуби, а власним професіоналізмом.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Перший рік «был трудным самым...»

...адже я була з «понаєхавших».

Корінні мешканці столиці навіть не уявляють, як це: залишити дім, в якому виріс, не бачити близьких, втратити всі зв'язки, жити в комунальній квартирі. Саме столиця привчає приїжджих хапатися за будь-яку можливість, тому що в нас назад шляху немає — тільки вперед.

От, наприклад, однокурсники, користуючись своїми нажитими роками зв'язками, найчастіше вже знають, де працюватимуть у майбутньому, я — ще ні. І це — моя перевага! Я знаю, що маю бути кращою за тих, хто живе у Києві. І буду!

Це тільки на першому курсі мені здавалося, що всі все знають, крім мене. Але якось, коли ми на філософії проходили тему «Звідки беруться знання?», я з'ясувала, що вони, знання, приходять, якщо людина сама визнає, що в чомусь не здатна розібратися самостійно. І тоді вона може поставити запитання фахівцеві. Це заняття допомогло мені усвідомити: якщо я не запитуватиму, то так і не дізнаюся відповіді. Тому, коли мене свердлили осудливими поглядами одногрупники, я їх просила пояснити незрозумілі мені речі. Тут і з'ясувалося, що більшості це не під силу, — багато хто знав лише поверхово те, чим вихвалялися. Так я познайомилася з «понтами». І після цього моя невпевненість у собі й марне занепокоєння кудись поділися.

Навчальний рік минув, і я підбила проміжний підсумок свого нового життя. За цей час я самостійно пройшла практику, мої матеріали публікували відомі газети, знайшла постійний підробіток, вивчила місто, завела знайомства з фахівцями в різних сферах.

І подивилася на них — освічених ерудованих однолітків-аборигенів, які за рік не побачили нічого далі свого носа й ні на сантиметр не просунулися у своєму професіоналізмі.

На другому курсі я почала приносити свої публікації в деканат для занесення в особову справу. І кияни почали мене... поважати. Ні, вони не полюбили мене враз. Просто тепер зі мною було корисно контактувати, як висловлюються мої одногрупники. У соціумі поважають, коли зростаєш як особистість! Але я не ображаюся. Адже щире визнання краще, ніж фальшива дружба.

Багато хто з народжених у мегаполісі не усвідомлюють тих можливостей, які надає їм місто. Вони просто не використовують весь свій потенціал. Так, столиця нікого не чекає й ні до кого вона не прихильна. Але вона відбирає для себе найкраще. Хоч і вижимає всі соки із провінціалів...»

З повагою,
Крісті КАУТ,
майже киянка»

ГРАДУС АКТИВНОСТІ

Діти прагнуть бути почутими

«Територія безпеки», «Територія права», «Територія дозвілля», «Територія соціальної активності» та «Територія здоров'я» — це основні напрями співпраці Громадської ради делегатів дитячих прав «Ми прагнемо бути почутими» із дорослою владою, яка практикується у столиці впродовж останніх двох років.

— Спочатку, звісно, в наших головах зароджується певна ідея, шукаємо однодумців, збираємо команду, так би мовити, — ділиться секретами впливу на дорослих активіст дитячого руху Микола Олексієнко. — Звичайно, самостійно пробитися у кулуари КМДА з плакатами і вимогами «Дайте, не минайте...» нам несила. Але свої побажання та ідеї донести до депутатів ми можемо за підтримки Київського міського центру соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді. Його співробітники домовляються із комісіями Київради, щоб депутати міськради нас вислухали. Адже, здається, що такі проблеми, як жахливий стан дитячих майданчиків, неякісна їжа у шкільних їдальнях, нікого, крім нас, молоді, не цікавлять. Тому ми не лише прагнемо бути почутими, а й домагаємося цього.

Директор Київського міського центру соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді Валерій Танцюра впевнений, що така співпраця виховує небайдуже покоління, активну громаду, яка здатна впливати на життя всього суспільства. Чиновник розповів, що позаторік делегати дитячих прав, які співпрацюють із соціальними службами, влаштували у КМДА флешмоб. І тим театралізованим дійством змусили депутатів Київради внести у міський бюджет зміни! Зокрема, збільшили видатки на утримання спеціальних соціальних центрів для дітей, які більшість свого часу проводять на вулиці.

Активісти дитячих рухів — це майбутній український політикум, на плечі якого невдовзі ляжуть вже цілком дорослі проблеми, котрі доведеться вирішувати.

— Андрій Часноков — кандидат економічних наук та працівник адміністрації Президента України — 15 років тому так само був активним учасником різних громадських рухів та соціальних програм; Руслан Горчинський, який тепер працює в КМДА, колись також був делегатом дитячих прав, — наводить приклади Валерій Танцюра. — Їхні досягнення сьогодні — це результат активної громадської позиції в юності.

Діти можуть пишатися, що такі загальноміські заходи, як «Ярмарок соціальних проектів», «Юнь Києва запрошує», збірпохід «Козацькими шляхами», молодіжний фестиваль «Витоки», — це результат співробітництва дорослих із молоддю столиці, зокрема й делегатами дитячих прав. Ще більше — у планах на майбутнє — у соціальному, культурному, екологічному, правовому та освітньому житті Києва.

Марія УГНІВЕНКО.

115 молодих українців стали учасниками Програми стажування у Верховній Раді та центральних органах влади у 2012—2012 рр.

Фотоетюд Олександра КЛИМЕНКА.

До десяти років позбавлення волі засуджено главу правління та заступника черкаського кредитного союзу «Берегиня» за присвоєння ними депозитних коштів членів союзу, *повідомляє наш власкор Лідія Титаренко*

У КНДР знову набрав чинності закон, який забороняє жінкам їздити на велосипедах. За його дотриманням стежать офіцери служби громадської безпеки *(www. reporter–ua. com)*

«Доктор Пі» по–запорізьки чи все–таки «Невловимий Джо» по–нашому?

Запоріжжя напередодні великого скандалу в галузі наукового плагіату, якого, швидше за все, знову ніхто не помітить...

СИТУАЦІЯ

Щось таланить нам останнім часом на незвичні зустрічі. Ось протягом лише одного місяця прийшли до газети шукати правду двоє дуже немолодих чоловіків. І коли б мова йшла про якусь соціальну допомогу ветеранам, а то про речі, яких, здавалося б, просто бути не може. Хоча б із поваги до людей, що старші за 85 років! Але слідом за запоріжцем Миколою Маляром, учасником маньчжурського походу Радянської Армії 1945 року (він став жертвою рейдерської атаки. — Див. «Голос України» №242 від 21.12.2012 р.***) по допомогу прийшов і Віктор Ніколаєв — відомий у колах українських металургів учений, який уже майже втратив віру в ту саму «правду» під час кількарічної битви із плагіатом.***

Замість передмови

«За ним, напевно, вчилися і вчаться цілі покоління металургів колишнього Союзу»? — запитую. «Вчилися — так, а сьогодні не вчаться, бо я написав ще кілька сучасніших книжок», — посміхається Віктор Олександрович.

До сказаного додамо, що на підручниках Ніколаєва виросли досить впливові сьогодні люди — із посадами і званнями. І коли їхнього вчителя — давайте дивитися правді в очі — банально обікрали, то одразу відгукнулися з пропозицією допомогти. Мова передусім про колишнього міністра промисловості України, доктора технічних наук, професора, члена-кореспондента НАН України Валерія Мазура. Однак і його, підкреслимо, титанічні зусилля протягом майже чотирьох останніх років закінчилися де-факто нічим.

Отакої! То, може, не дуже наполегливо стукали в усі керівні двері? Та не те, щоб так...

Ось тут зробимо паузу в розповіді і попросимо вибачення у читача. Бо далі змушені говорити загадками. Адже 22 січня в одному з районних судів Запоріжжя буде слухатися справа про плагіат. Тому прізвище Ніколаєва називаємо, а ось, добре знаючи його кривдника, підозрюємо, що навіть наша публікація буде успішно використана як спроба тиску на суд. І це попри те, що, готуючи матеріал, довелося обкластися документами як фортечною стіною — майже на всі випадки життя. Тому фігурант справи в нас буде тільки N, хоча зауважимо, що своєю бурхливою діяльністю він подарував чимало можливостей, щоб із тими документами, як мовиться, не промахнутися.

Знав би де — соломки б підстелив...

Уся історія з професором Ніколаєвим почалася ще на початку 2000-х. Рішенням ректорату одного із запорізьких вишів відбулося поновлення тут роботи кафедри обробки металу тиском. Адже в 1992 році, через якісь стратегічні міркування, вона була приєднана до кафедри механічної обробки. Професор Ніколаєв, який майже 30 років пропрацював завідувачем кафедри, сприйняв тоді скорочення з болем, але й із певним розумінням, тим паче що сам він на той час досяг пенсійного віку і на високі призначення вже не претендував. Хоча кадрами тієї частини вже кафедри механічної обробки, яка спеціалізувалася саме на прокатці та вальцюванні металу, переймався й надалі. Практично на громадських засадах.

Рішення поновити кафедру досвідченому професору здалося спробою створити її **під когось**. І того «когось» не треба було довго шукати — у вузі працював молодий та енергійний доктор наук і професор, якому була **потрібна** кафедра. І хоч він не мав жодного стосунку до тематики обробки металу тиском, але... Одне слово, призначення відбулося, хоча Віктор Ніколаєв бачив на цій посаді іншого — дніпропетровського професора, молодого, але вже знаного спеціаліста саме з обробки металу тиском.

Далі почалося цілком прогнозоване і класичне протистояння «нового і старого». І не навколо вже посади завідувача (призначили, то призначили — будемо працювати з тим, хто є), а навколо тієї ж кадрової політики. Адже незабаром на кафедрі майже не залишилося фахівців, які, власне, щонайменше на думку професора Ніколаєва, розумілися на прокатній справі. Гордість кафедри і плід майже 30-річної праці всього колективу — її лабораторія (а це п'ять напівпромислових прокатних станів, дві волочильні установки тощо) фактично вибула з дослідницько-навчального процесу. Як розповів Віктор Олександрович, новий завідувач кафедри закрив її на ключ, який сховав подалі від чужих очей. А найрізноманітніші пропозиції професора Ніколаєва якось рятувати репутацію кафедри пошуком саме спеціалістів, не знаходили підтримки...

Так минуло майже 10 років. Послідовними і вправними кроками керівництва «бунтівника» Ніколаєва вже майже «вичистили» і з навчального, і з наукового процесів. І ось його запрошують на чергову наукову конференцію до Донецького національного технічного університету. Читає він запрошення і очам своїм не вірить: доповідь з теми «Оцінка формул для розрахунку розширення в калібрах за експериментальними даними» робить завідувач кафедри, який до цієї теми жодного стосунку наче й не має, зате в самого Ніколаєва з такою назвою є і статті, і цілий розділ у новій книжці.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Коли надіслали матеріали конференції, розгорівся справжній скандал: 83 відсотки доповіді (Ніколаєв усе порахував з точністю до рядка) — ПЛАГІАТ. «Ну подумаєш, — одразу заспокоїли професора в ректораті, — може, й справді якусь формулу переписав».

А далі, як мовиться, мішок з неприємностями просто розв'язався... Тому й звернувся по допомогу до учнів... Ті часу не гаяли і накопали ще п'ять робіт (тобто загалом шість) вже надто енергійного завідувача кафедри, де виявлено очевидний плагіат. На підході сьома робота з тими само висновками...

НАША ДОВІДКА

Віктор Ніколаєв, доктор технічних наук, професор. Народився в 1927 році. З початком війни, 14-річним, навчався у вечірній школі і працював токарем і молотобійцем на підмосковній фабриці з виробництва тачанок для кінноти. Після закінчення школи вступив до Московського інституту сталі і сплавів, а потім — через переїзд сім'ї до Дніпродзержинська — навчався в місцевому інституті імені Арсенічева і працював на заводі імені Дзержинського. Через два роки після закінчення вузу, в 1952-му, повернувся до інституту асистентом кафедри обробки металу тиском. У 1960 році захистив кандидатську дисертацію, а в 1965-му разом зі своїм учителем академіком О. Чекмарьовим та О. Нефьодовим написав підручник: «Теорія поздовжньої прокатки».

Та коли б тільки у нього. Вже в пік скандалу, коли тривали найрізноманітніші перевірки й давалися експертні оцінки, у «Віснику Київського політехнічного інституту» з'являється чергова робота згаданого добродія у співавторстві з академіком Азійсько-Тихоокеанської академії (є й така!), яку вже «накрили» в Москві. З'ясовується, кажучи мовою сьогоднішніх двієчників, «здрана» вона майже повністю з дисертації, захищеної в російській столиці. І тут (увага!) реакція пійманого за руку товариша, тобто гнівний лист до Москви з фактично погрозою. На кшталт того, що як ти смів підняти галас, адже згадана дисертація — для службового користування! Тому можна і до відповідальності за порушення правил службового діловодства докотитися, шановний добродію!

«Все хорошо, прекрасная маркиза»?

Зрештою, попрацювали експерти, поставили підписи і печатки на своїх рецензіях. Зокрема, троє докторів технічних наук зі згаданого ДонНТУ пишуть: **«Можна зробити однозначний висновок, що зазначені наукові результати належать проф. Ніколаєву, бо його монографія «Деформація металу при прокатці в калібрах» опублікована на два роки раніше, ніж стаття проф. N «Оцінка формул для розрахунку розширення в калібрах за експериментальними даними»**. Щодо спеціального експертного висновку, за підсумками дослідження в Інституті чорної металургії НАН України, то він ще жорсткіший: **«Результати аналізу свідчать про порушення N закону України про авторські і суміжні права»**. І підпис директора, академіка НАН України та двох докторів наук.

Однак найбільші відкриття чекали, можна так сказати, «дослідників творчості», коли вони почали вивчати дисертації згаданого (поки суд не встановив іншого) вченого. Тут буквально зі всіх щілин виповзають порушення чинного хоч в Україні, хоч у Росії порядку захисту — і формальні, і фактичні. Зокрема, чоловік наче працював у Запоріжжі, займався металургією, але захищався (протягом п'яти років здобув там і кандидатську, і докторську дисертації) в Московському автодорожньому інституті. Ще цікавіше те, що зазвичай доктори і кандидати, які здобули вчений ступінь за межами України, їх «перезахищають» вже на Батьківщині. Однак цього разу відбулася тільки так звана нострифікація, тобто лише **визнання** дисертації в Україні. Це нечасте явище, яке може вказувати, що добродій N дуже вже непростий чоловік, і такі непрості сили штовхають його на науковий Олімп, що ніхто й ради не може дати.

І тут невеличка ремарка. Коли Віктора Ніколаєва «пішли» з вишу, де він «виніс сміття з хати», то слідом «пішли» і його аспірантів. І їх не перевели до іншого вищого навчального закладу (хоча таке прохання надходило), а саме звільнили. Зрештою, настав час захисту, і один з аспірантів починаючи з березня 2012 року вже тричі захищався у трьох різних інстанціях Дніпропетровська і Києва (кожного разу за одноголосної підтримки членів ученої ради), однак листи N про фальсифікацію наукових досліджень не дають претенденту й досі отримати вчену ступінь кандидата технічних наук.

Зауважимо, що томом листування хоча б В. Мазура з найрізноманітнішими інституціями, і насамперед з Міністерством освіти і науки, молоді та спорту України за бажання можна і здорового чоловіка прибити. Однак жодні експертні оцінки і навіть лист 11 докторів наук — знаних фахівців в галузі металургії з вимогою ухвалення якогось рішення по N ніяк не посунули справу вперед. Останній гачок, за який всі дружно зачепилися як за соломинку, що, так, з дисертацією, наприклад, добродія N не все гладенько, але існує ж 10-річний строк давності. Тому коли хтось з чимось незгодний — прямий шлях до суду.

А там уже фігурує звіт про наукові дослідження кафедри, з якого виходить, що конфліктна праця, виявляється, **була спільна**. А значить, керівник кафедри **має повне право** претендувати на її авторство. Хоча тут присутні певні «дрібниці». Звіт, знову-таки, «всього лише» не відповідає ДСТУ навіть за оформленням, а замість списку авторів чомусь список лише виконавців, підписи яких наполовину сфальшовані. Одне слово, як фальшувати, то вже фальшувати у всьому!

Тим часом

і сьогодні всі дійові особи на посадах і вже ледь не святкують перемогу. Річ у тім, що у 2011 році професор Ніколаєв відкликав свій позов до суду ДЛЯ УТОЧНЕННЯ СУМИ МАТЕРІАЛЬНОЇ КОМПЕНСАЦІЇ ЗА ЗАВДАНІ МОРАЛЬНІ ЗБИТКИ. Але саме цей факт був використаний як ГОЛОВНИЙ АРГУМЕНТ на користь того, що суд нібито фальсифікації не визнав, і того, що сторони мало не полюбовно розв'язали всі свої проблеми. Принаймні у всіх офіційних відповідях на скарги фігурують саме ці положення як ВИСНОВКИ ВЖЕ ВИШІВСЬКИХ ЕКСПЕРТНИХ ОЦІНОК.

А завершимо нашу розповідь оцінкою ситуації від уже згадуваного нами колишнього міністра Валерія Мазура: «Пройдисвітів і наперсточників від науки нині розплодилося в Україні чимало. N — фігура, звичайно, дрібніша, ніж сумнозвісний «нейрохірург Доктор Пі»... Однак схожі псевдопедагоги завдають не меншої шкоди, ніж Слюсарчук. Своєю поведінкою вони буквально вносять в головний мозок і викладачів, і студентів, і аспірантів установку, що знання — не головне, що досягти високого становища в українському суспільстві простіше шляхом обману, плагіату, крадіжки інтелектуальної власності. Найстрашніше, що свій, по-новомодному, меседж про всесильність шахрайства вони підтверджують наочним прикладом свого буття на науковій ниві».

І додайте, як мовиться, ще щось до сказаного! Навряд чи у вас це вийде...

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Запоріжжя.

Фото автора.

Держдума проти нецензурної лексики

Держдума розгляне законопроект про штрафи — 200 000 рублів — за використання нецензурних висловлювань у ЗМІ. Про це заявив у понеділок журналістам віце-спікер парламенту Сергій Желєзняк. Автори закону з жахом констатують, що стало «гарним тоном матюкатися в прямому ефірі та бути вільним від яких-небудь моральних табу».

Якось непомітно, мабуть, з 90-х років, уся заборона на вживання мату на телебаченні та у газетах поступово зникла, і навіть серед інтелігенції стало модним матюкатися для того, щоб передати «інтелектуальний зміст і стан» оповідача, письменника, журналіста.

Нецензурні слова та вирази почали дедалі частіше звучати з телеекранів, з'являтися в літературі, художніх фільмах, у публічних виступах. На цьому тлі знамениті фрази Володимира Путіна типу «мочити у вбиральні» чи «вони нас за козлів тримають» здавалися майже нормальними, літературними виразами. Причиною процвітання табуйованих слів стало засилля політиків з народу, а також входження у владу колишніх ув'язнених, офіцерів силових структур. За оцінками славістів, прадавня «сакральна лексика» увійшла в кожний російський дім, заполонила вищі освітні заклади, школи й навіть дитячі садки.

У російському кримінальному кодексі була ціла низка адміністративних заходів проти тих, хто затято публічно матюкається. Але, на думку лінгвістів, фахівців з етики і моралістів, «літературна російська мова скоро зникне» і Росія заговорить винятково непристойною мовою.

За словами віце-спікера Сергія Желєзняка, до органів виконавчої влади та до Держдуми постійно надходять численні звернення громадян з вимогою припинити використання ненормативної лексики хоча б в електронній і паперовий пресі.

Згідно з новим законопроектом штраф за використання нецензурної лайки в ЗМІ для громадян становитиме 3000 рублів (100 дол.), для посадових осіб — 20 000 рублів (700 дол.), для юридичних осіб — 200 000 (700 дол.).

Віктор ТИМОШЕНКО.
Москва.

ФОТОФАКТ

Сімдесята церемонія вручення кінопремій «Золотий глобус» відбулася в Лос-Анджелесі. Найкращим драматичним фільмом визнано стрічку «Операція «Арго», яка розповідає про події, що відбувалися в Тегерані в 1979 році, в розпал ісламської революції.

Фото Photoshot/Укрінформ.

Криза автомобілебудування позначиться на Польщі?

Невтішним став початок нового року для працівників польського автомобілебудівного сектору Польщі. АТ «Fiat Auto Poland» (АТ «FAP») розпочало групові звільнення працівників заводу у м. Тихи на південному-заході країни (Сілезьке воєводство). До кінця січня буде звільнено 1450 працівників, а решта (близько 3,4 тис.) будуть переведені з тризмінного на двозмінний режим роботи. Спричинену масовим скороченням реорганізацію буде завершено до березня.

На думку експертів, ситуація в галузі, продукція якої на особливому місці серед статей польського експорту, була прогнозованою. Адже у зв'язку із кризою європейського автомобілебудування, що пояснюється передусім падінням попиту на нові автомобілі, торік АТ «FAP», залишаючись найбільшим у Польщі виробником автомобілів, скоротило виробництво на 25% (майже на стільки — на 25,36% — скоротилась кількість куплених поляками автомобілів марки «Фіат», що на десятому місці в рейтингу десяти найпопулярніших серед мешканців країни авто. — **Авт.**). На 2013 рік італійський концерн запланував подальше зниження кількості виготовлених у місті Тихи автомобілів, які в абсолютній більшості призначались для італійського споживача, — офіційно до 300 тис. (неофіційно навіть до 250 тис.) порівняно з понад 348,5 тис. автомобілів, випущених з конвеєра заводу у 2012-му. Настільки різке скорочення виробництва, а, як наслідок, і працівників, пояснюється також завершенням дев'ятирічного випуску на заводі моделі «Panda Classic». А ще нещодавно (у 2009 р.) тут виробляли понад 600 тисяч авто на рік — з уболіванням констатують на підприємстві.

Звільнення відбуваються цивілізовано, на умовах, узгоджених із профспілками та органами місцевого самоврядування: кожного працівника інформують про причини скорочення індивідуально, на підставі оцінки річної продуктивності праці, а вихідну допомогу виплачуватимуть у розмірі від 9 до 18 місячних заробітків, залежно від стажу роботи. Органи місцевого самоврядування розробили та подали на затвердження уряду спеціальну програму допомоги скороченим автомобілебудівникам із м. Тихи, а також працівникам скооперованих із цим заводом підприємств із Бельсько-Бялої, Освенціма і Хшанува, яку фінансуватиме міністерство праці та соціальної політики.

Тим часом уряд шукає шляхів збереження висококваліфікованих кадрів підприємств галузі. Зокрема, міністерство економіки завершує підготовку до переговорів із потенційним азіатським автомобілебудівним інвестором світового рівня, якому для розгортання виробництва, поряд із наявною інфраструктурою Варшавського заводу легкових автомобілів та Автомобільного заводу в Любліні, урядовці пропонуватимуть також потужності заводу в м. Тихи. За словами міністра економіки країни, «йдеться про сучасні технологічні розв'язання, продаж яких був би можливий до 2015 року».

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.
Варшава.

ФОТОФАКТ

Індуїстські прочани з'їхалися на ярмарок «Гангасагар Мела», щоб під час святкування фестивалю врожаю Макара-Санкранті скупатися в океані у тому місці, де річка Ганг впадає у Бенгальську затоку.

Фото Xinhua/Укрінформ.

МЗС рекомендує не їздити до Малі

Франція надіслала туди 550 військових, у найближчі дні їх може стати 2,5 тисячі

Ситуація в Малі серйозно загострилася в останні тижні, коли причетні до «Аль-Каїди» ісламісти з півночі розпочали наступ на південь країни з метою взяти всю територію під свій контроль. Міністерство закордонних справ України рекомендує нашим громадянам утриматися від відвідування цієї країни. У випадку втягнення в надзвичайні ситуації українцям треба невідкладно звертатися до посольства України в Алжирі або на гарячу лінію МЗС України.

У вівторок Алжир закрив кордон з Малі через ескалацію військового конфлікту. Про це повідомив прес-секретар алжирського зовнішньополітичного відомства Амар Белані, **повідомляє Agence France-Presse**. Офіційну заяву про це було зроблено наприкінці дводенного візиту прем'єра перехідного уряду Малі Джанго Сиссоко до Алжиру. Про інші результати переговорів не повідомляється, **пише Associated Press**.

Нагадаю: конфлікт на території Малі почався навесні 2012 року. Тоді в результаті повстання на півночі країни до влади прийшли сепаратисти-туареги, яких потім змінили бойовики з угруповання «Ансар-ад-Дін», за деякими даними, причетні до «Аль-Каїди». Поступово останні почали намагатися розширити свій вплив і 10 січня захопили місто Конна, що відкривало їм шлях до південної частини країни.

Влада Малі попросила підтримки в іноземних держав, і вже 11 січня Франція ввела свій військовий контингент. За повітряної підтримки французів урядовим військам того дня вдалося повернути Конну під свій контроль. Рада безпеки ООН підтримала втручання Франції в збройний конфлікт у Малі.

Політологи відзначають, що Париж серйозно нагадав про свій вплив в Африці. Адже операції в Малі передувало завдання в Сомалі, де французький спецназ намагався відбити в бойовиків свого колегу. За словами терористів, агент залишився в них у полоні, хоча французи стверджують, що заручник загинув. Утім, ця операція, деталі якої не зовсім зрозумілі, плавно перейшла в масштабнішу кампанію французьких військ на заході Африканського континенту.

Як розраховують французи, операція триватиме кілька тижнів. На даний момент, як пишуть французькі видання, вони змушені прикривати прогалини в обороні, чекаючи підмоги з африканських країн, а також з Великобританії, яка пообіцяла надіслати транспортні літаки. Військові експерти вважають, що обмежуватися роллю помічників французи не будуть. Париж не дозволить настільки серйозному конфлікту розростися без контролю з Єлисейського палацу.

Яна СТАДІЛЬНА.

Через вертолітну катастрофу в Олександрії (Кіровоградщина) припинені польоти Мі-8 у внутрішніх військах МВС України — до закінчення розслідування причин НП, *повідомляє наш власкор Петро МЕЛЬНИК*

У столичному Будинку природи відкрито виставку картин сліпої флористки Ірини Бородюк «Едемський сад» (*«Київ. Коментарі»*)

Хто скасував указ Президента?

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

Про проблему донеччанина Олександра Бандуренка «Голос України» уже писав (стаття «Мене просто «взули» в номері за 29 травня 2012 року). Чорнобилець, інвалід I групи, півтора року б'ється за квартиру, яка йому належить відповідно до указу Президента від 2010 року, виданого до 25-річчя аварії на ЧАЕС.

Документ чітко заявляє: «Передбачити під час доопрацювання проекту Закону про Державний бюджет України на 2011 рік кошти... на будівництво (придбання) житла для... громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи і потребують поліпшення житлових умов, насамперед... інвалідів I групи, інвалідність яких пов'язана з Чорнобильською катастрофою». Олександр потрапляє до цієї категорії, але донині мешкає у двокімнатній квартирі разом із дружиною та сім'єю доньки.

Навесні минулого року чорнобильця ошелешили: указ перестав діяти 2011 року, квартиру Бандуренко вже не отримає. Олександр обривав телефони урядової «гарячої лінії», і якісь зрушення сталися: на початку червня виконком райради запропонував розглянути «можливість одержання однокімнатної облаштованої квартири, розташованої на першому поверсі...» Перший поверх — не просто примха Олександра, він — інвалід-візочник, навіть у під'їзд йому складно заїхати самостійно. Щоправда, номера квартири в документі не вказали. Через декілька тижнів пояснили це технічною помилкою та уточнили: «...виділено однокімнатну квартиру на четвертому поверсі...» І це в будинку без ліфта!

Приголомшений чорнобилець оббивав пороги кабінетів міських чиновників і, зрештою, написав у Кабмін і в адміністрацію Президента. Олександра обурило, чому так зухвало ігнорують президентський указ, хоча у всьому Донецьку «аж» два інваліди-чорнобильці I групи.

Відповідь з адміністрації Президента надійшла наприкінці серпня. Чиновники повідомили: «Звернення... відправлено на розгляд за належністю до Донецької обласної державної адміністрації...» — мовляв, це не в їхній компетенції. Через день надійшла відповідь і від обласних чиновників. У документі зазначено номер Бандуренка у черзі на квартиру серед чорнобильців, сказано, що у жовтні 2011 року «...було відкрито асигнування з державного бюджету на придбання житла чорнобильцю-інваліду I групи... Квартиру було придбано за рахунок коштів місцевого бюджету». Причину такої державної щедрості не вказано: виділили, і все, чому лише одному — невідомо.

Далі докладно розписано, скільки виділяється грошей на поліпшення житла чорнобильців і резюмується: «Виконавчі комітети міст і районів самостійно ухвалюють рішення щодо персонального придбання житла відповідно до черги». І у всій цій «грамоті» жодного слова про указ Президента!

Незабаром Бандуренку відписалася і районна влада: «На сьогодні житлова площа на першому поверсі в районній раді відсутня».

У вересні Олександр потрапив на захід за участі донецького міського голови Олександра Лук'янченка. Зневірений чорнобилець розповів голові про невиконаний указ Президента. Наступного дня Бандуренкові передзвонили з міськвиконкому, потішили: відтепер питання взято на контроль самим Лук'янченком, необхідно лише час від часу телефонувати, дізнаватися про хід справи.

Інвалідові відповіли тільки 4 грудня: «У наданні житла відмовлено, відповідь отримаєте пізніше». У листі з міськвиконкому знову перераховувалося безліч цифр, і знову жодного слова про президентський указ. Коли Бандуренко подзвонив туди, йому пояснили, що згадувати цей документ чомусь «неетично».

14 грудня в Україні вшановували учасників ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС. У спеціальному зверненні Президент Віктор Янукович пообіцяв: «Я й надалі контролюватиму процес своєчасної і повної реалізації положень законодавства, а також власних ініціатив щодо забезпечення соціальної захищеності учасників ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській атомній електростанції...» Але Олександра Бандуренка мало тішать такі заяви.

Коли матеріал уже було підготовлено до друку, Олександр Бандуренко зателефонував до редакції та повідомив, що вже не має змоги одержувати за рецептом безплатне знеболювальне — трамадол: «В аптеці сказали: «Все, гроші на вас уже немає». А мені необхідно 90 таблеток на місяць. Я і так майже всю пенсію витрачаю на медикаменти. Тепер доведеться викладати додатково 220 гривень на місяць за ліки».

Марія ПРОКОПЕНКО.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Державну символіку замінили... на свастику

Будівлі органів влади в Україні зазвичай прикрашають державною символікою — тризубом. А ось на Херсонщині чиновники вирішили зоригінальничати: після реконструкції фасад одного з корпусів обласної державної адміністрації на проспекті Ушакова прикрасив загадковий знак (на знімку), що його поспішили оголосити «брендом регіону».

Більшість жителів краю просто не зрозуміли, що він означає, а фахівцям було вочевидь невтямки, чому він замінив знайомі їм символи держави. Дискусія виплеснулася не лише в Інтернет, а й на сторінки місцевої преси.

— Зображений на фронтоні облдержадміністрації знак сонцестояння, яким користувалися скіфські племена, — символ могутності й величі. Хоча саме визначення «свастика» закріпилося за ним значно пізніше — навряд чи скіфи його знали. А його застосування сьогодні може мати лише одне грамотне трактування: воно означає, що ми вправі користуватися історико-культурним надбанням стародавніх скіфів як їхні духовні спадкоємці, — каже історик-краєзнавець, автор трьох науково-популярних книг і циклу статей із геральдики півдня України Олексій Паталах. — «Степова свастика» як якийсь бренд в очах науковців видається такою само безглуздою, як циркуль, що прикрашає сучасний герб Херсонщини. Вона не має будь-якого стикування з державною символікою України. Якщо вже чиновників і дизайнерів так приваблює геральдика, їм варто було б подумати про використання першого герба Херсона — золотого православного хреста на червоно-зеленому полі.

Цей герб уперше побачив світло на печатці полку херсонських пікінерів. Його сформували із запорізьких козаків, що покрили себе славою при взятті Очакова, брали участь у російсько-турецькій війні під керівництвом Олександра Суворова та Михайла Кутузова.

Геральдика нині є модною забавою як для пересічних громадян, так і для органів місцевого самоврядування. Бізнесмени, політики, навіть сільські й селищні ради навперебій «складають» якнайвигадливіші герби й горезвісні бренди . Однак їхні творці мають вельми приблизне уявлення про те, що означають ті або інші символи чи поєднання гами кольорів. Так сталося і в цьому випадку.

Надто вже дикуватий вигляд мають спроби «прив'язати» сучасну українську історію до стародавньої Скіфії. «По-скіфськи» на Херсонщині хіба що п'ять — цей крилатий вислів від античних греків, що означає: пити вино, не розбавляючи, як було заведено в інших народів, і справді пережив століття.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Фото автора.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

«Черкаське хімволокно» переходить до кіпріотів

Чотири кіпрські компанії оголосили про намір купити 75 відсотків акцій підприємства «Черкаське хімволокно». Колишній гігант хімічної промисловості краю належить зараз британцям і спеціалізується на виробництві електричної та теплової енергії.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

На Волині перерахують зубрів

Напередодні Нового року в Ківерцівському районі Волині виявлено тіло вбитого браконьєрами самця зубра. Ця подія спричинила чималий резонанс в регіоні. Державна екологічна інспекція в області незабаром перевірить діяльність державного підприємства «Мисливське господарство «Звірівське», на території якого утримуються червонокнижні велетні. До цієї справи планується залучити й журналістів.

Тим часом голова облдержадміністрації Борис Клімчук дав доручення начальнику обласного управління лісового та мисливського господарства Богдану Коліснику ще раз перерахувати чисельність цього звіря, поголів'я якого на Волині постійно скорочується.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

Музей відкрили після двадцятирічної перерви

У Львові після тривалого капітального ремонту знову відчинив двері Державний природознавчий музей НАН України. Як розповіли «Голосу України» у міськраді, сюди уперше після двадцятирічної перерви запросили гостей на виставку «Мандрівка у минуле». В її експозиції — унікальні експонати з сіл Прикарпаття. В одному з них, у Старуні, в давнину видобували нафту, а згодом озокерит. В одній з копалень 1907 року знайшли «законсервовані» туші мамонта і волохатого носорога, рештки рідкісних рослин і комах. Ці знахідки нині найцінніші експонати.

Як розповіла головний хранитель фондів Наталія Дзюбенко, їхній заклад став переможцем конкурсу «Динамічний музей» і отримав 10 мільйонів гривень. Це дасть змогу поповнити фонди та зробити їх цікавішими.

Богдан КУШНІР.

Львів.

ЦИФРА

1,5 млрд. грн. щорічно необхідно витрачати з бюджету Севастополя на повноцінну реалізацію усіх прийнятих міськрадою програм. Суму підрахував керівник фракції «Комуністи Севастополя» Василь Пархоменко. Реальне фінансування, за його словами, не перевищує 200 мільйонів.

Микола МАГДИЧ.

Севастополь.

Вимагають повернути пляж узимку, щоб відпочивати влітку

У Новодністровську (Чернівецька область) відбувся мітинг-протест проти рішення облради про передачу міського пляжу Ожевській сільраді. На акцію протесту вийшли декілька сотень мешканців міста, серед них — депутати міської ради. Вони переконані, що пляж можуть передати у приватні руки. Адже нині це чи не єдина ділянка землі, де місцеві мешканці могли безплатно дістатися до Дністра. Всі інші дороги, стежки і підходи до води в регіоні вже обгороджені та перекриті. Землі орендовані й мають господарів. Мітинг ухвалив резолюцію зі зверненням до всіх інстанцій переглянути рішення і повернути пляж місту.

Сергій СУЛИМА.

Чернівецька область.

Контрабанду на чверть мільйона затримали податківці

У приміському селі на Хмельниччині вилучено велику партію тютюнової контрабанди. Майже 29 тисяч пачок сигарет вітчизняного й зарубіжного виробництва із сфальсифікованими акцизними марками чи взагалі без маркування зберігалися у приватних підприємців. За фактом контрабанди порушено кримінальну справу. Винним загрожує ув'язнення терміном до семи років.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Похорони контролює Антимонопольний комітет України

В Одесі вперше офіційно затверджено розцінки на ритуальні послуги. Це було зроблено на вимогу Антимонопольного комітету України, який виявив факти порушення вимог Закону України «Про поховання і похоронну справу». Відповідно до них, за те, щоб комунальники вручну вирили стандартну могилу, потрібно заплатити 1002 гривні влітку та 1674 — узимку. Якщо задіяти екскаватор, то послуга обійдеться дешевше — 526 і 792 гривні відповідно. Кремація тіла коштує 840 гривень, а поміщення урни з прахом у нішу колумбарію — 88,5.

В'ячеслава ВОРОНКОВ.

Одеса.

Довгий шлях додому:
що робити пасажиру, якому відмовляють в авіаперевезенні

АКТУАЛЬНО

Ситуація довкола компанії «Аеросвіт» змусила нас ще раз звернутися до проблеми порушення прав споживачів під час авіаперевезень. Власне, пасажирам «Аеросвіту», яким через проблеми авіакомпанії довелося святкувати Новорічні та Різдвяні свята в терміналах іноземних аеропортів, наші поради навряд чи допоможуть — щодо цього авіаперевізника нині порушено справу про банкрутство, а відтак компанія має право не платити за своїми зобов'язаннями, допоки процедуру не буде завершено. Для всіх решти маємо декілька порад, що робити, коли авіакомпанія зволікає з перевезенням або безпідставно скасовує рейси. Це, до слова, є доволі поширеною практикою в Україні: авіаперевізник, не реалізувавши достатньої кількості квитків, відмовляється летіти, оскільки це економічно невигідно.

Якщо затримка або скасування рейсу відбулося з вини авіаперевізника, він має компенсувати пасажиру всі завдані ним незручності. Згідно з вітчизняним законодавством та міжнародними конвенціями, до яких приєдналась України, істотне значення має те, з аеропорту якої країни ви летите і який ваш пункт призначення. Якщо ви летите до Європейського Союзу або повертаєтеся з країни ЄС — норми відшкодування будуть одні. Якщо подорожуєте за межами ЄС — застосовуватимуться зовсім інші правила. Тож розглянемо, в чому різниця і які права має пасажир авіакомпанії.

Мал. 1. Компенсації, що їх сплачує перевізник в разі відмови від перевезення (стосуються тих, хто подорожує через країни ЄС).

Вимушена затримка

Якщо ваша повітряна подорож пролягає через одну з країн Європейського Союзу, ваші права як споживача є більш захищеними. У цьому разі діють чіткі нормативи компенсації та відшкодувань.

Скасування або затримка рейсу більш як на п'ять годин з вини перевізника зобов'язує його запропонувати пасажиру квиток на інший рейс. Якщо альтернативний спосіб дістатися до місця призначення не влаштовує пасажира або призведе до значного відхилення від запланованого графіка мандрівки, авіакомпанія зобов'язана повернути своєму клієнту гроші за квиток. Якщо полетіти не залишається шансів і рейс остаточно скасовано, авіаперевізник повинен сплати пасажиру компенсацію, яка залежить від дальності запланованого польоту. **(Розцінки див. на мал. 1).**

Якщо рейс затримується, перевізник повинен потурбуватися, щоб очікування відбувалося в максимально комфортних для пасажира умовах і він міг зв'язатися телефоном чи електронною поштою зі своїми близькими чи колегами. **(На що саме має право пасажир затриманого рейсу, див. на мал. 2).**

Обов'язок авіакомпанії нагодувати свого клієнта в аеропорту, надати можливість зв'язатися з близькими з'являється лише за умови, якщо рейс відкладено більш як на дві, три або чотири години (залежно від дальності запланованого польоту):

✈ якщо затримується рейс дальністю до 1500 кілометрів, авіакомпанія повинна розпочати «турбуватися» про пасажира вже **через дві години** після простроченого часу відправлення;

✈ якщо дальність польоту від 1500 до 3500 кілометрів, авіакомпанія повинна надати пасажиру необхідні послуги **після трьох годин** очікування;

✈ якщо дальність понад 3500 кілометрів, пасажир має право на їжу та телефонний зв'язок **після чотиригодинної** затримки.

Якщо очікувати на відліт пасажиру доводиться протягом однієї або декількох ночей, авіаперевізник повинен забезпечити пасажира готелем та транспортом, щоб доставити його туди.

Нагадаємо, все зазначене стосується авіапасажирів, які подорожують через одну із країн Європейського Союзу. Громадяни, які подорожують всередині України та міжнародними рейсами за межами ЄС, теж мають певні права, однак для них правила прописано не так чітко. Вони теж мають право на їжу, телефонний зв'язок та готель у разі затримки рейсу. Однак є кілька істотних «але». По-перше, пасажир повинен придбати їжу та забронювати готель власним коштом, а вже потім повідомити авіакомпанію про свої витрати. Сума таких витрат не повинна перевищувати 100 доларів США на добу. По-друге, право пасажира на «їжу та нічліг» з'являється не після того, як сплив чітко встановлений термін очікування, а в разі, якщо затримка відбувається понад «розумні строки». При цьому термін «розумні строки» допускає дуже вільне трактування, що може дати змогу авіаперевізнику не реагувати на природні потреби своїх пасажирів протягом тривалого часу.

Які шанси, скажімо, у клієнтів «Аеросвіту» отримати належну їм компенсацію? На жаль, не надто великі. Ставши в чергу за іншими кредиторами авіакомпанії, їх може чекати два варіанти розвитку подій.

Перший: компанію «Аеросвіт» буде ліквідовано. В такому разі заборгованість погашатиметься в порядку черговості. Ураховуючи, що, за інформацією експертів, сукупний борг авіакомпанії становить понад 4 мільярди гривень, а балансова вартість ледь сягає 1,5 мільярда, черга з повернення боргів до пересічних пасажирів навряд чи колись дійде.

Другий варіант: з'явиться великий інвестор, який захоче оживити фінансово «хвору» авіакомпанію. За таких умов перспектива виплати компенсацій є, однак вона дуже далека. Хоча деякі експерти, з урахуванням обсягу ринку, який займав «Аеросвіт», вважають, що його роботу поновлять через 2—3 місяці. А поки що компанія збирає скарги пасажирів — їх уже понад 15 тисяч.

Право знати

Ситуація з «Аеросвітом» вказала на ще одну проблему, з якою подекуди зіштовхуються пасажири, а саме: неможливість отримати від авіаперевізника будь-яку інформацію про причину затримки рейсу, орієнтовні строки вильоту тощо. Найбільше клієнтів «Аеросвіту» обурювало «мовчання» авіакомпанії, її працівники часто не надавали жодної інформації, грубо поводилися та нехтували запитаннями своїх клієнтів.

Пасажири в такій ситуації мають певні права, їх варто пам'ятати.

По-перше, якщо рейс відкладається більш як на дві години, пасажир має право звернутися до стійки реєстрації та вимагати надати йому письмову «пам'ятку», в якій розповідається про всі його права, правила отримання компенсацій та допомоги.

По-друге, в разі затримки рейсу авіакомпанія зобов'язана повідомити пасажирів за три години до початку реєстрації. Винятком становлять лише випадки надзвичайних ситуацій: погані погодні умови, громадські заворушення, військові дії тощо. Після цього авіаперевізник повинен щопівгодини інформувати пасажирів про орієнтовний час затримки рейсу та очікуваний час відправлення.

Кому скаржитися?

У разі порушення ваших прав перше, що потрібно зробити, — це відправити претензію перевізнику. Зробити це треба протягом 21 дня з моменту порушення ваших прав. Претензія складається в довільній формі, до неї потрібно додати оригінали документів, що підтверджують право на перевезення та вказують на порушення ваших прав, зокрема: квиток, підтвердження оплати окремих послуг тощо. З огляду на те, що документи потрібно подавати в оригіналі, зробити це краще особисто з описом переданих документів або відправити поштою з повідомленням про вручення та описом вкладення. Претензія розглядається перевізником протягом трьох місяців.

Незалежно від того, подавали ви претензію чи ні, відхилив її перевізник чи задовольнив частково, по захист своїх прав ви маєте право звернутися до суду. Просити справедливості в українській Феміди ви можете в разі, якщо квиток на літак придбано на території України.

За загальним правилом, подача позову про порушення прав споживачів не вимагає сплати судового збору.

Позов можна подати як за місцезнаходженням головного офісу авіакомпанії, так і за місцезнаходженням офісу, де ви купили квиток. Формулюючи позов, ви можете вимагати від авіакомпанії відшкодування моральної шкоди, водночас факти непорядної поведінки персоналу авіакомпанії та відмови в наданні інформації можна використовувати для обгрунтування завданих вам моральних страждань.

Якщо квиток на літак придбано через туристичне агентство, в разі затримки чи скасування рейсу ви можете позиватися і до такого агентства. Однак перед цим уважно прочитайте договір із туроператором (якщо такий укладався). Не виключено, що там записано норми, що в разі проблем із перевізником звільняють агентство від будь-якої відповідальності. Для прикладу: ті, кому не пощастило придбати квитки на рейси «Аеросвіту» через турагентства, навряд чи зможуть добитися в них будь-яких компенсацій, оскільки порушення справи про банкрутство авіакомпанії буде трактуватися як форс-мажорна обставина, за яку туроператор відповідальності не несе.

Окрім усього іншого, варто пам'ятати: контрольні функції у сфері авіаперевезень в Україні здійснює Державна авіаційна служба, відправлення скарги до цієї служби також може дати певний позитивний результат.

Ярослав ГРУЩИНСЬКИЙ.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО, колаж Євгена ХИЛЯ.

Мал. 2. Права пасажира, рейс якого затримано (для тих, хто подорожує через ЄС).

ДО РЕЧІ

Ще одна вітчизняна авіакомпанія опинилася на межі банкрутства

Господарський суд Донецької області розпочав процедуру банкрутства стосовно авіакомпанії «Донбасаеро». Попереднє засідання щодо розгляду вимог кредиторів призначено на 27 березня цього року. За даними місцевих ЗМІ, перевізник заборгував понад 360 мільйонів гривень.

Тим часом авіакомпанія «Аеросвіт», стосовно якої теж розпочато провадження у справі про банкрутство, припинила обслуговування понад 90 відсотків своїх рейсів, зокрема й одного з найпопулярніших — Київ—Москва—Київ. Від учора вона виконує регіональні рейси тільки за маршрутами зі столиці до Дніпропетровська та Івано-Франківська, а також далекомагістральні рейси до Банкока, Нью-Йорка і Пекіна (хоча й їхня частота скоротиться). До 19 січня компанія здійснюватиме польоти й до Хошиміна, а 19 січня виконає рейс до Гоа, щоб вивезти звідти своїх пасажирів.

В інших напрямках «Аеросвіт» пропонує своїм пасажирам доставку рейсами перевізників-партнерів або повернення коштів за квитки згідно з процедурою, передбаченою правилами авіаперевезень. До речі, заповнити форму на повернення грошей можна просто на сайті компанії. Сьогодні по компенсацію вже звернулися 1700 осіб.

Водночас від цієї авіакомпанії є й гарні новини: відновлено регулярність польотів у межах чинного розкладу. Завдяки цьому нині немає скупчення невідправлених пасажирів «Аеросвіту» ні в «Борисполі», ні в зарубіжних аеропортах.

Вл. інф.

Уже ніхто нікуди не летить?

Дніпропетровська авіакомпанія «Дніпроавіа» припинила продаж квитків на авіарейси, в тому числі через свій сайт. Як повідомили у прес-службі компанії, з усіх питань необхідно звертатися до контактного центру.

15 січня мали відбутися загальні збори акціонерів ВАТ «Авіаційна компанія «Дніпроавіа». Серед винесених питань — зміна назви, внесення змін до статуту, відкликання діючої наглядової ради й ревізійної комісії, також прийняття змін і в порядку формування статутного капіталу ТОВ «Міжнародний аеропорт «Дніпропетровськ».

«Дніпроавіа» разом із компаніями «Донбасаеро» та «Аеросвіт» входять в альянс «Українська авіаційна група», що здійснює регулярні й чартерні рейси по Україні, до країн Європи, Азії та Північної Америки. Нині справа про банкрутство «Аеросвіту» перебуває в Господарському суді Київської області — при загальній вартості активів авіакомпанії в 1 мільярд 467,261 мільйона гривень визнана кредиторська заборгованість сягає 4 мільярдів 290,840 мільйона гривень.

Разом з тим, за наявною інформацією, 20 грудня в Дніпропетровську було зареєстровано нову авіакомпанію «Авіадніпро». Її керівником став Сергій Ткаченко. Людина з такими само ім'ям і прізвищем керувала й «Дніпроавіа».

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.
Дніпропетровська область.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 9 (5509)
СЕРЕДА, 16 СІЧНЯ 2013

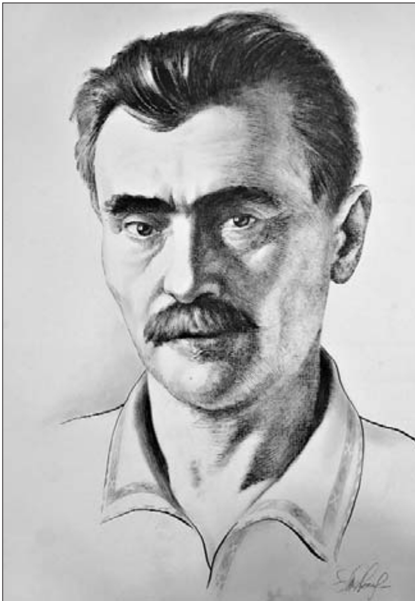
Великий майстер Малого Герба

До 140–річчя від дня народження Василя Кричевського

КАЛЕНДАР

(ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.).

Василь Кричевський (**на знімку**) народився 12 січня 1873 року в селі Ворожба (нині містечко на Сумщині) в родині повітового фельдшера. Малював змалку. У тринадцять літ став студентом Харківського залізнично-технічного училища, а невдовзі йому вже доручали проектувати приватні будинки. Здобув архітектурну та художню освіту. Уже в 19 літ став помічником харківського міського архітектора. 1902 року, довідавшись, що у Полтаві збираються споруджувати новий будинок земства (нині — Краєзнавчий музей), Кричевський запропонував свій проект у стилі українського модерну. Будинок земства став зразком національного стилю в нашій архітектурі, так званого українського модерну.

Ким він був, з ким він був

Ким він тільки не був і з ким тільки не працював! Оформляв спектаклі в театрі Миколи Садовського. Приятелював з Михайлом Грушевським, жив у його домі в Києві, оформляв його книжки. Співпрацював зі школою килимарства, яку відкрила Варвара Ханенко. До 1913 року був керівником цієї килимарні. Оформив дванадцять фільмів, серед них і «Звенигора» Олександра Довженка. До речі, ідею цієї знаменитої стрічки Довженкові подарував саме Кричевський. 1917 року Кричевський став одним із організаторів Української академії мистецтв. Працював у комісії зі створення Герба України, підготував власні проекти великого і малого Державних гербів (28 березня 1918 року офіційним Гербом України затверджено саме його Тризуб). У січні 1918 року почав працювати над проектами паперових грошей і поштових марок УНР (в обіг тоді випустили двогривенну банкноту, виготовлену за проектом Кричевського).

1925 року саме він відшукав у Києві будинок, де 1846 року жив Кобзар, відреставрував його і домігся відкриття музею (нині — Літературно-меморіальний будинок-музей Тараса Шевченка). А 1929 року Кричевському запропонували розробити й проект музею Шевченка у Каневі.

Його двічі заарештовували більшовики. А згодом (1940) дали звання заслуженого діяча мистецтв УРСР. З цієї нагоди в Києві влаштували велику персональну виставку. У цей час Василь Кричевський очолював кафедру малярства Київського художнього інституту.

Війна застала Кричевського в Києві, він сповна спізнав усі біди окупації: голод, холод, поневіряння... 1943 року митрополит Андрей Шептицький запросив митця до Львова, куди той переїхав з сім'єю, обійняв посаду ректора Вищої мистецької української школи.

А далі війна погнала в еміграцію: Чехословаччина, Австрія, Німеччина...1945 року з родиною осів у Франції — у свого сина від першого шлюбу Миколи, який теж став художником. А ще через три роки Василь Кричевський перебрався за океан — до дочки Галини, яка мешкала в Каракасі (Венесуела).

15 листопада 1952 року Василя Кричевського не стало. Його поховали в Каракасі, а 1975 року прах художника та його дружини Євгенії перенесли до українського цвинтаря Святого Андрія в Баунд-Бруку поблизу Нью-Йорка.

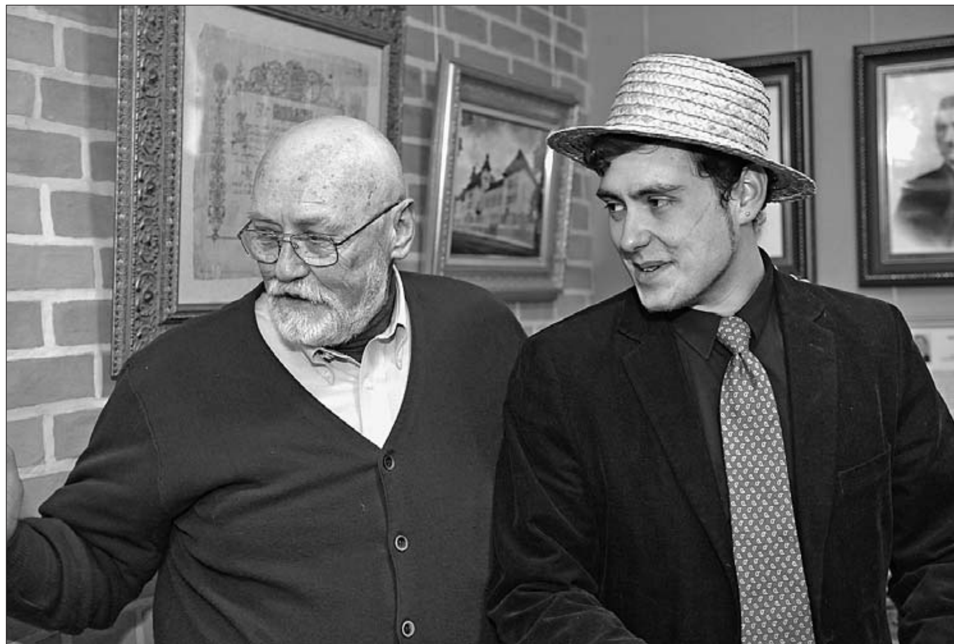
Розкидані по світах

Василь Кричевський став патріархом великої мистецької родини, чотири покоління якої працюють на мистецькій ниві. Це і його брат — Федір (1879—1947) — видатний живописець і педагог, перший ректор Української академії мистецтв. Це і син Василь Кричевський (1901-1978) — живописець, графік, педагог, художник кіно, почесний член Об'єднання митців-українців Америки. Й інший син Микола Кричевський (1898—1961) — відомий художник-постімпресіоніст, живописець, графік, театральний декоратор, член Асоціації незалежних українських митців у Парижі.

Директор Інституту керамології — відділення Інституту народознавства НАН України, заступник голови Наглядової ради Національного музею-заповідника українського гончарства, професор Олесь Пошивайло.

У Венесуелі жила дочка Галина Кричевська-Лінде (1918—2006) -український художник, скульптор, ткаля, вишивальниця. Внучка — Катерина Кричевська-Росандич — український і американський живописець, заслужений діяч мистецтв України. Інша внучка — Оксана Іванівна Лінде де Очоа — український і венесуельський живописець, композитор, кавалер Ордена княгині Ольги III ступеня. Внук — Василь Лінде-Кричевський — кераміст, майстер декоративно-ужиткового мистецтва. Правнучка — Бланка Мирослава Лінде-Дункан — живописець, дизайнер. Творчу династію Кричевських продовжує і правнук Василь Лінде-Дункан. І продовжує саме в Україні! Вперше побував на батьківщині прадіда кілька років тому, закохався в наш край і нині є студентом архітектурного факультету Полтавського національного технічного університету імені Юрія Кондратюка, працює як дизайнер.

Внук Василя Кричевського Василь Лінде-Кричевський і правнук Василь Лінде-Дункан.

Опішне і Кричевські

10 січня — напередодні 140-річчя від дня народження Василя Кричевського — в столиці українського гончарства Опішному урочисто відкрили унікальний музей — Музей родини Кричевських. Він перший в Україні, присвячений творчому доробку цілої мистецької династії. Створено його у приміщенні, яке спроектував сам Кричевський. Воно дивом уціліло і тут його називають — будинок Кричевського-Лебіщака (Юрій Лебіщак — славетний український кераміст, організатор національного гончарного виробництва).

Упродовж 1902—1919 років Кричевський не раз бував і жив у Опішному.

А історія створення музею така. 1988 року до об'єктів Національного музею-заповідника українського гончарства в Опішному було передано будівлю колишнього Опішнянського гончарного показового пункту Полтавського губернського земства. На час передачі музею-заповіднику будівлі вона була дуже занедбана. Кошти на її відновлення вперше виділено тільки 1994 року, їх вистачило тільки на початок робіт. Аж 2007 року за кошти держбюджету вдалося перекрити дах, поставити вікна... А далі працівники музею-заповідника здебільшого власними силами і за власний кошт довели будівлю до ладу.

— Онук Кричевського Василь Лінде-Кричевський вперше прибув з США до Опішного 2009 року, — розповідає директор Інституту керамології — відділення Інституту народознавства НАН України, заступник голови Наглядової ради Національного музею-заповідника українського гончарства, професор Олесь Пошивайло. — Він побував у Музеї-заповіднику українського гончарства, зокрема в будинку, зведеному за проектом його діда. 2010 року повернувся до Опішного, із сином — теж Василем. Їм запропонували створити в земському будинку експозицію, присвячену Василю Кричевському. Так і виникла ідея створення в Опішному наукового центру з вивчення творчої спадщини двох славетних українських родин — Кричевських і Щербаківських. 2011 року Василі Кричевські вдруге прибули до Опішного. Вони привезли зі США архів Кричевських, пов'язаний із родинами Кричевських і Щербаківських. Увесь цей скарб подаровано музею-заповіднику.

Унікальна колекція творів і архівних документів й стала підґрунтям заснування в структурі Національного музею-заповідника українського гончарства Музею мистецької родини Кричевських. Тут експонуються твори Василя Кричевського, Галини Кричевської-Лінде, Оксани Лінде де Очоа; унікальні документи, рукописи і фотографії. Окрему залу присвячено головному захопленню Василя Кричевського — народному мистецтву. Експозиція нагадує інтер'єр квартири митця в домі Грушевського: вона наповнена унікальними творами кераміки (зокрема опішнянської), різьблення, ткацтва, вишивання.

22 травня 2012 року Верховна Рада України прийняла Постанову «Про відзначення 140-річчя з дня народження Василя Кричевського» на державному рівні.

Міністерство культури створило відповідний оргкомітет, розробило й затвердило план першочергових заходів. Верховна Рада України, Кабінет Міністрів України й Мінкультури підтримали ініціативу про створення на базі «Будинку Кричевського-Лебіщака» Музею мистецької родини Кричевських упродовж 2012—2014 років. Втім, коштів Кабмін так і не виділив, тож народженням Музею родини Кричевських можна завдячувати виключно колективу музею-заповідника українського гончарства у Опішному.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Фото Олександра **КЛИМЕНКА.**

У столиці українського гончарства Опішному врочисто відкрили Музей родини Кричевських у приміщенні, яке спроектував сам глава роду.

ОГОЛОШЕННЯ

Придніпровська товарна біржа (ПТБ) 05.02.2013 о 12-00 за адресою Чернігівська обл., м.Прилуки, вул. Дружби Народів, 44 (зал для переговорів заводоуправління) проводить аукціон з продажу майна ПАТ "Прилуцький завод "Білкозин", а саме:

Лот 1: Вагова і транспортна прохідна 34,8 кв.м.; огорожа промплощадки; теплиця 282,7 кв.м.; РУ-10 95,8 кв.м.; мазутна 115,6 кв.м.; котельна 1689,4 кв.м., сольова 33кв.м., димова труба; мазутна 24 кв.м.; склад сухих реагентів 16 кв.м.; ГРП тип Ш 50,5 кв.м.; гараж 818,7 кв.м.; тимчасові споруди 98,3 кв.м.; пункт мийки 196,4 кв.м.; АБК 7105,6 кв.м.; АБК "гуртожиток" 1776 кв.м.; залізнична колія; ГПК 47272,4 кв.м.; металевий склад 1328,5 кв.м.; склад пікеля 2406,8 кв.м.; станція зворотного водопостачання 745,3 кв.м.; земельні ділянки 11,56 га та 1,14 га; технологічне обладнання для виробництва білкової оболонки б/в 302 од.; автотранспорт: ЗІЛ-4316 1989 р.в.; ЗІЛ 431410 1991 р.в.; МАЗ 5337-авто-кран КС 3577-4 1992 р.в.; автобус ЛАЗ 42021 1993 р.в. (2 шт); ГАЗ-3307 1993 р.в.; ГАЗ-31029 1994м; УАЗ-3303 1994 р.в.; ЗІЛ 130 АФ-7 1992 р.в.; ІЖ-2715 1995 р.в.; Автобус ЛАЗ-695 1998 р.в.; Автобус ЛАЗ-695 Н 1998 р.в.; ГАЗ-27-05/Газель/ 1999 р.в.; Газель грузовий 1999 р.в.; Газель комбі 1999 р.в.; ГАЗ 3110 2001 р.в.; мікроавтобус ГАЗ-322132 2002р.в.; Mitsubishi LANCER 2004 р.в. Початкова вартість 27 284 971 грн.

Лот 2: Будівля водозабору 425,1 кв.м.; артсвердловина № 2; огорожа водозабору 783,6 кв.м.; водонапірна башня 15,9 кв.м.; формовочно-сушильні лінії по виробництву сосисочної оболонки цеху №2 у к-сті 5 од.; машина для флексографічного друку KUKO DK 5+1/300-E; обладнання водозабірної станції у к-сті 44 од.; земельна ділянка 1,41 га. Початкова вартість 3 042 406,70 грн.

Лот 3: Овочесховище; артсвердловини №4-5; ЗІЛ ММЗ-554м 1989р.в., ГАЗ 53-12 фургон 1989р.в., ГАЗ-53(мусоровоз) 1990 р.в., ЗІЛ ММЗ 554М 1991р.в., Т-15О Д бульдозер 1994р.в., причіп ГКБ-819 с/с 1992р.в., автобус КАВЗ 3271 1992р.в., УАЗ 3303 ЛЭК 1993р.в., УАЗ-33-03 1994р.в., РАФ 1993р.в., ГАЗ-22171 2001р.в., Mitsubishi L200 2007р.в., автонавантажувач 1991р.в. - 2 од., екскаватор ЭО 2629 1994р.в.; обладнання у т.ч. технологічне б/в, комп'ютерна техніка б/в, тара 15 тис.шт., матеріали, інвентар, сировина (зпилок), готова продукція на складі (прострочена), запчастини 379431 шт., незавершене будівництво, тощо. Початкова вартість 27 513 940,30 грн.

Лот 4: Житловий будинок (АРК, с.м.т.Ореанда) житл.пл.101,6 кв.м., заг.пл.352,5 кв.м. Початкова вартість 2 407 277 грн. без ПДВ.

Лот 5: Оболонка №17 - 900 тис.п.м. , №18 - 700 тис.п.м. , №19 - 3000 тис.п.м. , №20 - 1000 тис.п.м., №21 - 2000 тис.п.м. , №22 - 5200 тис.п.м. , №28 - 1300 тис.п.м. , №35 - 500 тис.п.м. , №40 - 1400 тис.п.м. , зпилок - 200 т. Початкова вартість 315 743 грн.

Ознайомитись з об'єктами продажу можна щоденно крім вихідних та святкових днів за місцезнаходженням майна: Чернігівська обл., м.Прилуки, вул. Дружби Народів, 44 та АРК, с.м.т.Ореанда, буд. 52.

Для реєстрації в якості учасника аукціону особа повинна надати до Придніпровської товарної біржі (49000, м.Дніпропетровськ, вул. Набережна Леніна, 15А) заявку установленого біржею зразку та сплатити гарантійний внесок у розмірі 10% від початкової вартості продажу лота та реєстраційний збір у розмірі 17 грн. на рахунок №26004300245723 у ПАТ "Банк Форум", МФО 322948, код ЄДРПОУ 13420399, отримувач: Придніпровська товарна біржа.

Заяви на участь в аукціоні приймаються до 01.02.2013 включно.

Тел. для довідок: (050)3830513, (0562)357711. Факс: (0562)357745

Ухвалою Господарського суду Черкаської області від 18 вересня 2012р. у справі №18/1714 припинено ліквідаційну процедуру фізичної особи-підприємця Платосюка Юрія Борисовича (вул. Лермонтова, 19, м. Золотоноша, Черкаська обл., 19700) та введено процедуру розпорядження майном боржника.

Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Гаврильченка Валентина Михайловича (ліцензія серії АВ №347380 від 07 лютого 2008 року, який мешкає за адресою : м. Черкаси, вул. Різдвяна, 50, кв. 39).

Претензії та заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) № 50/544-б від 19.11.2010 року ДП "Будівельно-виробниче підприємство "Пілон" (04053, м. Київ, пров. Киянівський, 3-7, код 32456025) визнано банкрутом.

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) № 50/545-б від 19.11.2010 року ТОВ "ФК Альпарі-Трейд" (04050, м. Київ, вул. Мельникова, 12, код 32559908) визнано банкрутом.

Ліквідатором по вищезазначеним підприємствам призначено арбітражного керуючого Добровольського Анатолія Петровича (ліцензія серії АВ № 592998 від 09.11.2011р., м. Київ, бул. Висоцького, 9, кв. 105).

Ліквідатор ТОВ "Луганський гофротарний комбінат" спільно з ТОВ "Всеукраїнський аукціонний дім" повідомляють про проведення відкритих торгів (аукціону) з реалізації майна банкрута.

На відкриті торги виставляється наступне майно:

Лот №1: Нерухоме майно, розташоване за адресою: м. Луганськ, вул. Ровеньківська, 82-А:

- виробничий корпус (літ. А-1), непридатний для використання, заг. пл. 1005,7 кв., з прибудовою (літ. А'-1), недобудованою прибудовою (літ. А'-3) з підвалом (літ. ПД), входом в підвал (літ. а) і рампами (а^1, а^2);
- адміністративний корпус (літ. Б-3) з тамбурами та котельною (літ. б^1, б^2,б^3), заг. пл. 260,4 кв. м;
- будівля котельні (літ. В-1), загальною площею 120,8 кв.м;
- №1, №2 - огорожі з залізобетонних плит, довжиною 412 м;
- І - замощення, площею 1200 кв.м.

Початкова ціна продажу: 788 800,00 грн. без ПДВ.

Для реєстрації учасника аукціону слід внести гарантійний внесок у розмірі 78 880,00 грн. на р/р ТОВ "Всеукраїнський аукціонний дім" (код ЄДРПОУ 37149090) № 26006060518261 у банку ЗРУ ПАТ КБ "ПРИВАТБАНК", МФО 313399, за призначенням: гарантійний внесок у розмірі 10% за участь в аукціоні 18.02.13; ТОВ "Луганський гофротарний комбінат"; лот №1.

Лот №2: Рухоме майно:

- паровий котел середнього тиску TNS 32/14 в комплекті;
- вантажний автомобіль марки "Mercedes-Benz 1424 L", 1994 року випуску, шасі WDB6514461KO46766, держ. номер 11469АР; з причіпом "Kogel FX N12P", шасі 4102248, державний номер №14483АМ;
- легковий автомобіль DAEWOO LANOS, 2005 року випуску, державний номер ВВ 2021 АС, кузов SUPTF69YD5W226125.

Початкова ціна продажу: 179 150,00 грн. без ПДВ.

Для реєстрації учасника аукціону слід внести гарантійний внесок у розмірі 17915,00 грн. на р/р ТОВ "Всеукраїнський аукціонний дім" (код ЄДРПОУ 37149090) № 26006060518261 у банку ЗРУ ПАТ КБ "ПРИВАТБАНК", МФО 313399, за призначенням: гарантійний внесок у розмірі 10% за участь в аукціоні 18.02.13, ТОВ "Луганський гофротарний комбінат"; лот №2.

З повною характеристикою майна можна ознайомитися за адресою, м. Запоріжжя, вул. 40 років Радянської України, 48 та за телефоном 061 220-74-77.

Заявки на участь в аукціоні приймаються до 15 лютого 2013 року включно, з 10.00 до 15.00, а також інформація щодо умов та порядку продажу майна надається за адресою: м. Запоріжжя, вул. 40 років Радянської України, 48, та за телефоном: 061 2207477.

Відкриті торги (аукціон) відбудуться 18 лютого 2013 року об 11.00 за адресою: м. Запоріжжя, вул. 40 років Радянської України, 48.

Постановою господарського суду Чернівецької області (58000, м. Чернівці, вул. О. Кобилянської, 14) від 06.12.2012 по справі № 5027/1327-б/2011 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру ВАТ "Вижницька реалбаза хлібопродуктів" (Чернівецька область, м. Вижниця, вул. Шкрібляка, 3, код ЄДРПОУ 00957123).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Рабанюка Віктора Степановича (ліцензія сер. АБ № 547815 від 19.10.2010 року), що мешкає за адресою: 58022, м. Чернівці, вул. Залозецького, 38/1.

Претензії кредиторів приймаються в тридцятиденний термін з дня публікації оголошення.

На підставі рішення засновників ТзОВ "Експертно-технологічний центр ПРОФЕСІОНАЛ " від 17.12.2012 року прийнято рішення припинити діяльність ТзОВ "Експертно-технологічний центр ПРОФЕСІОНАЛ " (юридична адреса: 58022, м. Чернівці, вул. Оренбурзька, 8/1, код 33259898) шляхом самоліквідації у порядку та з дотриманням термінів, визначених чинним законодавством України, про що був внесений запис до Єдиного державного реєстру юридичних та фізичних осіб-підприємців державним реєстратором м. Чернівців від 26.12 2012 року.

Обрано ліквідаційну комісію в складі:

1. Рабанюк Віктор Степанович (паспорт серії КР № 298385, виданий 12 березня 1998 р. Першотравневим РВ УМВС України в Чернівецькій області, проживає за адресою: м. Чернівці, вул. Залозецького, буд. 38, кв. 1, ідентифікаційний номер 2504912496) - голова комісії.
2. Ополонник Андрій В'ячеславович (паспорт КР № 667273, виданий Ленінським РВ УМВС України в Чернівецькій області 16.01.2002 р., проживає за адресою: м. Чернівці, вул. Університетська, буд. 60, кв. 8, ідентифікаційний номер 2783818652).
3. Яковлева Надія Кирилівна (паспорт КР № 212902, виданий Ленінським РВ УМВС України в Чернівецькій області 04.07.1997 р., проживає за адресою: м. Чернівці, вул. Головна, буд. 204Е, кв. 45 , ідентифікаційний номер 2969811122).

Претензії кредиторів приймаються до 26 лютого 2013 року.

Про зміни в послузі "Безлімітний Інтернет для смартфона" в тарифі "life:) Шалений день"

ТОВ "АСТЕЛІТ", що надає телекомунікаційні послуги під торговою маркою life:) повідомляє, що починаючи з 24.01.2013 року, строк дії акційної денної плати 0,01 грн/день продовжено до 30.04.2013 рік включно з наступними умовами:

Акційна денна плата у розмірі 0,01 грн/день (з ПДВ та без ПФ) надається кожному абоненту life:) та мобільному пристрою лише при першому підключенні послуги "Безлімітний Інтернет для смартфона" на термін не більше двох місяців (60 днів, враховуючи день активації послуги). Після закінчення 60-денного строку дії акційної денної плати або при другому та інших підключеннях послуги денна плата становитиме 0,49 грн/день з усіма податками.

Тариф вказано в гривнях з урахуванням ПДВ. Додатково утримується збір до Пенсійного фонду у розмірі 7,5% від вартості послуги без урахування ПДВ.

Детальні умови послуги та акції можна знайти на сайті:
www.life.com.ua.
Ліцензія НКРЗ АБ № 222715 від 17.11.2005 р. ТОВ "Астеліт",
03110, м. Київ, вул. Солом'янська, 11, літера "А".

---

1. Оголошення про проведення відкритих торгів

1. Замовник торгів: ***ТОВ "Краматорськтеплоенерго" код за ЄДРПОУ 34657789***

1.1. Поштова адреса: ***84305, Україна Донецька обл., м.Краматорськ, вул. Орджонікідзе, 5.***

1.2 Контактні телефони ***(06264) 3-97-07, факс 3-14-06.***

2. Інформація про процедуру закупівлі: ***Послуги з охорони території, та забезпечення пропускного режиму ТОВ "Краматорсьтеплоенерго".***

4. 3. Місце та спосіб отримання тендерної документації: ***за поштовою адресою, надіславши письмовий запит або факс - повідомлення про бажання участі у відкритих торгах***

5. 4. Кінцевий термін подання - **7 лютого 2013 року до 13-00.**

Постановою господарського суду Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5) від 09 січня 2013 року по справі № 5023/5926/12 товариство з обмеженою відповідальністю "Базіс Інторг" (код в ЄДРПОУ 38159382, юридична адреса: 61002, м. Харків, вул. Маршала Бажанова, буд. 21/23) визнано банкрутом та розпочато ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Павлова Валерія Валерійовича, код 3041605870, для листів: 61002, м. Харків, вул. Маршала Бажанова, буд. 21/23. Заяви кредиторів приймаються протягом місяця від дати публікації оголошення.

Постановою господарського суду Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5) від 09 січня 2013 року по справі № 5023/5962/12 приватне підприємство "Женевьєва" (код в ЄДРПОУ 37093017, юридична адреса: 61017, м. Харків, вул. Серіковська, буд. 1) визнано банкрутом та розпочато ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Матвієнка Сергія Володимировича, код 2768400798, для листів: 61017, м. Харків, вул. Серіковська, буд. 1. Заяви кредиторів приймаються протягом місяця від дати публікації оголошення.

Постановою господарського суду Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5) від 03.01.2013 по справі № 5023/5852/12 ОБСЛУГОВУЮЧИЙ КООПЕРАТИВ "ЖИТЛОВО-БУДІВЕЛЬНИЙ КООПЕРАТИВ "КОЛОНТРОПОВС" (код в ЄДРПОУ 36986890, місцезнаходження: 61017, м. Харків, вул. Котлова, 216) був визнаний банкрутом і розпочато ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Денисенко Софію Валентинівну (код 3124909247, для листів: 61017, м. Харків, вул. Котлова, 216). Заяви кредиторів приймаються протягом місяця від публікації.

Постановою господарського суду Харківської області (61022, м. Харків, пл.. Свободи, 5) від 09 січня 2013 року по справі № 5023/5449/12 товариство з обмеженою відповідальністю "Сайдінгбуд" (код в ЄДРПОУ 38159398, юридична адреса: 61034, м. Харків, вул. Шевченка, буд. 24) визнано банкрутом та розпочато ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Матвієнка Сергія Володимировича, код 2768400798, для листів: 61034, м. Харків, вул. Шевченка, буд. 24. Заяви кредиторів приймаються протягом одного місяця від дати публікації оголошення.

В оголошення, опубліковане в газеті "Голос України" № 2 (5502) від 4 січня 2013 року, в якому ТБ "Перша Товарна Біржа" повідомляє, що 25 січня 2013 року відбудуться відкриті торги (аукціон) з продажу майна, яке перебуває в повному господарському віданні ДНВП "Цирконій", вносяться деякі зміни: Лот № -7: Машини та обладнання цехів №11, 12, 7, 48, 94 ДНВП "Цирконій" у кількості 412 одиниць, початкова вартість складає - 1450572 (один мільйон чотириста п'ятдесят тисяч п'ятсот сімдесят дві) грн. 97 коп., з урахуванням ПДВ, далі за текстом.

Постановою господарського суду Дніпропетровської області від 10.01.2013 у справі №24/5005/5/2013 Приватне підприємство "Пальміра - Трейд" (код 34340607, 49017, м. Дніпропетровськ, вул. Каменська, 38) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру, ліквідатором призначено ініціюючого кредитора ПП "Логістік - НК".

Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня публікації цього оголошення на адресу ліквідатора: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Благоєва, 40.

В оголошенні, розміщеному у газеті "Голос України" №4 (5504) 09.01.2013 р. про припинення ПП "Гірник - Будівельник" шляхом ліквідації за рішенням власника, правильно читати код ЄДРПОУ 36835252.

Про зміни в умовах надання послуг "350 SMS", "500 SMS" та "1200 SMS"

ТОВ "Астеліт", що надає послуги рухомого мобільного зв'язку під торговою маркою life:), повідомляє про зміни умов надання послуг "350 SMS", "500 SMS" та "1200 SMS", що набувають чинності з 24.01.2013, а саме: пакет послуги (350 SMS, 500 SMS та 1200 SMS відповідно) нараховується абоненту, який замовляє послугу, за умови наявності відповідної суми коштів на основному рахунку (40 гривень, 50 гривень та 100 гривень відповідно). У разі, якщо суми коштів на основному рахунку недостатньо для сплати замовлення послуги пакет послуги не нараховується та плата за замовлення послуги не стягується. Відповідні послуги не можуть бути оплачені за рахунок бонусів на бонусному рахунку.

Тарифи наведено у гривнях з урахуванням ПДВ та збору до Пенсійного фонду у розмірі 7,5% з вартості послуги без урахування ПДВ.

Детальні умови про тарифікацію можна знайти на сайті **www.life.com.ua**

Ліцензія НКРЗ АБ №222715 від 17.11.2005 р. ТОВ "АСТЕЛІТ", 03110, м. Київ, вул. Солом'янська, 11, літера "А".

Про зміни в тарифному плані life:) online

З 24.01.2013р. в тарифному плані "life:) online" буде зменшено вартість користування мобільним Інтернетом в роумінгу у Туреччині (тільки оператор "Turkcell") та Росії (тільки оператор "Vimpelcom") до 0,29 грн/МБ (з ПДВ, без ПФ), а також буде доступна можливість користуватися мобільним Інтернетом в роумінгу в Австрії (тільки оператор "MobilkomA1"), Болгарії (тільки оператор "Mobitel"), Вірменії (тільки оператор "Beeline"), Єгипті (тільки оператор "Vodafone"), Італії (тільки оператор "TIM"), Ліхтенштейні (тільки оператор "Mobilkom"), Македонії (тільки оператор "VIP"), Нідерландах (тільки оператор "Vodafone"), Португалії (тільки оператор "Optimus"), Сербії (тільки оператор "VIP"), Словенії (тільки оператор "Si Mobil"), Франції (тільки оператор "Bouygues"), Швейцарії (тільки оператор "Swisscom") за тарифом 4,99 грн/МБ (з ПДВ, без ПФ).

Детальні умови про тарифікацію можна знайти на сайті **www.life.com.ua**

Ліцензія НКРЗ АБ № 222715 від 17.11.2005 р. ТОВ "Астеліт", 03110, м. Київ, вул. Солом'янська, 11, літера "А".

Постановою господарського суду Одеської області (65119, м. Одеса, проспект Шевченка, 29) від 18 грудня 2012 року у справі № 5017/3410/2012 Товариство з обмеженою відповідальністю "Науково-виробниче підприємство "СЕЛА" (код ЄДРПОУ 32394053, місцезнаходження: 65033, м. Одеса, вул. Мельницька, 32-Б, поточний рахунок № 26006660541000 у Одеській обласній філії АКБ "Укрсоцбанк" МФО 328016) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено голову ліквідаційної комісії Романюка Валерія Володимировича, поштова адреса: м. Одеса, вул. Генерала Петрова, 17/2, кв. 2.

Господарський суд Харківської області (61022, м. Харків, майдан Свободи, 5) ухвалою від 14.09.2010р. у справі № Б-48/74-10 відносно Закритого акціонерного товариства "Тенеко" (код ЄДР 21265518; 61103, м. Харків, вул. 23 серпня, буд. 51-б, кв. 126) порушено провадження у справі про банкрутство та ухвалою від 04.01.2013р. відкрито процедуру розпорядження майном.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Лященко Сергія Сергійовича (ліцензія АВ № 592986, поштова адреса: 49027, м. Дніпропетровськ, а/с 1784).

ДЕНЬ

№ 9 (5509) СЕРЕДА, 16 СІЧНЯ 2013

Сьогодні в Україні — мінлива хмарність, мокрий сніг і дощ. Місцями — туман, ожеледиця. Вітер південний, південно-західний, 5—10 м/сек, у південній частині місцями пориви 15—20 м/сек. Температура вночі — від 0 до 3 градусів морозу, на півдні — 2—7 тепла, на сході — 3—8 морозу. Удень — від 3 градусів морозу до 2 тепла, на півдні — 5—10, у Криму — до 12 градусів тепла.

ЦЬОГО ДНЯ, 16 СІЧНЯ

1884. Помер Павло Чубинський — український етнограф, поет, громадський діяч, автор слів гімну України. **1918.** Українська Центральна Рада прийняла закон про створення української добровольчої армії. **1923.** РНК УСРР прийняла постанову «Про заклада́ння державних ощадних кас». **1954.** Місто Проскурів перейменовано на Хмельницький. **1963.** Микита Хрущов оголосив про наявність у СРСР 100-мегатонної водневої бомби. **1969.** Радянські космічні кораблі «Союз-4» і «Союз-5» провели перше пілотоване стикування на орбіті Землі. **1971.** Видавництво «Наукова думка» видало перший том Словника української мови.

СПОРТ

З'явилися нові конкуренти

Глави Польщі, Чехії та Словаччини — Броніслав Коморовський, Вацлав Клаус та Іван Гашпарович — під час своєї зустрічі наступного тижня обговорять можливість спільного словацько-польського проведення зимової Олімпіади-2022 в Татрах.

Про це заявив Б. Коморовський. Він переконаний: якщо уряди названих країн ухвалять відповідні рішення, президенти із великим задоволенням підтримають організацію Олімпіади в Татрах.

Водночас він визнав, що Польща самотужки не змогла б провести таку спортивну подію. «Ігри можуть відбутися лише за розумної конкуренції і співпраці з нашими словацькими сусідами, без яких ніколи цю Олімпіаду ми не могли б організувати, оскільки наші гори не такі великі й розлогі, як словацькі Татри», — наголосив він.

Свої кандидатури на проведення зимових Олімпійських ігор 2022 року збираються висунути також швейцарські міста Давос і Санкт-Моріц, норвезьке Осло, іспанська Барселона та український Львів.

Дівочі ігри в манежі

Футзал. Суми. Перший міжнародний жіночий турнір серед студентських команд «Кубок ректора Української академії банківської справи НБУ». **Інформаційну підтримку змаганням надає «Голос України».**

Одразу зазначимо, що поєдинки, які відбуваються в легкоатлетичному манежі УАБС НБУ, викликають неабиякий інтерес молоді. На матчах постійно багато вболівальників. Зрозуміло, що найпалкіше тут підтримують свою команду. І сумчанки в першому турі не підвели прихильників, здобувши перемогу над командою «Злагода» (Дніпропетровськ) — 2:1.

В іншому поєдинку стартового дня зустрілися російські спортсменки. Студентки Московського державного машинобудівного університету (МДМУ) переконливо переграли колектив Державного університету телекомунікацій (СПбДУТ) із Санкт-Петербурга — 4:1.

У турнірі також бере участь команда Полтавського національного педагогічного університету імені В. Короленка — «Ніка-ПНПУ», котра того дня відпочивала. Змагання завершаться завтра.

Лише результати

Хокей. Регулярний чемпіонат ПХЛ України. 14 січня. «Динамо» (Харків) — «Компаньйон» (Київ). 2:3 Б (1:0, 1:2, 0:0, 0:0). «Леви» (Львів) — «Сокіл» (Київ). 3:4 (0:3, 0:1, 3:0).

«Беркут» (Київ) — 61 очко, «Компаньйон», «Сокіл» — по 45, «Динамо» — 43, «Донбас-2» (Донецьк) — 40, «Леви» — 33, «Білий Барс» (Біла Церква) — 6.

Не припустилася жодної помилки

Перші у своєму житті гроші — п'ять тисяч гривень — заробила житомирська восьмикласниця з гуманітарної гімназії №23 Дана Памірська. А ще вона отримала в подарунок різні книги. Все це — за знання української мови. Понад 15 тисяч чоловік взяли участь у радіодиктанті, що його провело Українське радіо в День української писемності. Лише двоє не припустилася жодної помилки. Це пенсіонерка зі Львова і школярка із Житомира.

Успіх Дани, можна сказати, був запрограмований. Любов до мови в неї від бабусі — Людмили Бондарчук, голос якої знають навіть ті, хто не слухав її лекцій як доцента кафедри філології і лінгводидактики Житомирського держуніверситету імені Івана Франка, — разом зі своїми студентами вона вела на обласному радіо передачі, присвячені українській мові.

Звичайно, це велика радість для вчительки гімназії Ганни Вигівської. Сама вона теж була відзначена до Дня української писемності, але роком раніше. Навчальний посібник «Українська мова. Мовлення. Моя Житомирщина», підготовлений разом з Оксаною Кучерук, було визнано кращою книгою року області в номінації «З глибини знань».

А про саму гімназію найкраще скаже такий факт. Під час останнього зовнішнього незалежного оцінювання знань її випускники отримали чотири «двохсотки» — це найбільше в області. Тож директору Ніні Купрійчук, яка пов'язала своє життя з цим колективом більше сорока років тому, є чим пишатися.

Олексій КАВУН.

Житомир.

Дана Памірська і Ганна Вигівська.

Фото Михайла П'ЄХА.

По досвід – за кордон

А ЯК У НИХ?

В Пуату-Шаранті, одному з французьких регіонів, великий інтерес до України. «Розігріли» його українські студенти. Річ у тім, що вже не один рік поспіль асоціація французьких фермерів «Дружба без кордонів» запрошує на стажування в регіон наших майбутніх аграріїв. Допитлива молодь фактично стає членами фермерських родин, жадібно вбирає в себе все побачене, щоб потім реалізувати досвід удома.

Аліна Москалюк (на знімку) — тепер уже аспірантка біотехнологічного факультету Подільського державного університету — одна з тих, кому пощастило. Усе, каже, завдяки французькій мові — вивчала в школі, виші та ще й на курсах.

— Франція має дуже високий рівень життя, і саме завдяки селянству, — поділилася враженнями дівчина. — Це країна малої селянської власності, тут усіляко заохочують саме дрібних та середніх господарів, чого не скажеш про Україну. Далекоглядність французького уряду очевидна: селяни забезпечені роботою. Якщо здана туша важить не менш як 160 кілограмів — фермеру виплачують премію 50 євро, якщо тварина старша восьми місяців, додають ще 80. Не дивно, що французи вирощують багато тваринницької продукції.

На фермі Рамбо в селі Вано-Ірло я робила все, що й інші. І зовсім не втомлювалася. З господинею годували корів, а потім практично цілий день були вільні. Ну, хіба що ходили на пасовище переставляти межі ділянки. Заготівлю силосу, збір зернових для годування тварин максимально автоматизовано. За Рамбо закріплено 168 гектарів землі, з яких 55 припадає на пасовища, а решта — посіви зернових. Батьки розводять корів голштинської породи, дійна череда — 31 голова, є 28 телиць віком 12—18 місяців. А син займається м'ясним скотарством (33 корови породи шароле і сім — місцевої породи марішини). Увесь рік худобу утримують безприв'язно в приміщенні під навісом з виходом на пасовище (у літній період) та окремим входом у доїльний зал. Раз на тиждень вони видаляють гній і міняють солом'яну підстилку. Цим удобрюють поля. Господарства співпрацює з кооперативами для збуту фуражного зерна і молока. Корми роздають один раз на день — вранці. Раціон дійної корови на літо такий: 1—1,5 кілограма сіна, 20 кілограмів силосу, перемішаного з мінеральними добавками, концентровані корми (два кілограми пшениці та чотири кукурудзи), причому тварини мають вільний доступ до пасовища. Узимку додають зерно сорго й збільшують норму згаданих компонентів. Перед доїнням ми промивали вим'я корові індивідуальними серветками, робили масаж, зціджували перші цівки і чіпляли апарат. Молоко з молокопроводу потрапляє в танк (місткість якого 2700 літрів), молоковоз приїжджає кожні три дні. Середній надій на корову — 8500 кілограмів молока за жирності 4,2 відсотка. Щомісяця проводять контрольне доїння, за результатами технолог складає норми видачі концентрованих кормів, вибраковує корів. М'ясну худобу утримують з квітня по листопад на пасовищі. Раз на тиждень господар привозить тюк сіна й бочку з водою.

Аліна, вивчивши досвід французьких фермерів, запропонувала втілити його в господарстві, де працює батько. Дослухалися — збудували просторіше приміщення для корів, власник закупив сучасні ємності-танки для охолодження молока. Дівчина не пориває стосунків із новими друзями, розповідає їм про свої починання. І вірить у те, що українці здатні досягти такого самого рівня розвитку аграрного сектору, який бачила у Франції.

Віра ШПИЛЬОВА.

Хмельницька область.

Фото з альбому Аліни МОСКАЛЮК.

У Радивилові буде центр естетичного розвитку дошкільнят

Директор Радивилівського будинку школяра Світлана Сова (**на знімку**) виграла президентський грант для реалізації проекту «Центр раннього естетичного розвитку». На базі районного Будинку школяра розміщуватимуться класи для занять із дошкільнятами.

Структура майбутнього центру — це розподіл на навчальні студії «Пізнайко», «Кольорові долоньки», «Музично-театральна студія», «Психолог і я». Поруч з вивченням предметів, необхідних для подальшого успішного навчання в школі — «Мовленнєве спілкування», «Цікава математика», «Навчання грамоти», «Дитина і навколишній світ», «Основи здоров'я», «Весела англійська», — вихованці займатимуться рукоділлям, освоюватимуть танцювальні та вокальні тонкощі, акторську майстерність. Супровідним до інформативних занять буде гурток розвиваючих ігор, тренінгів. Загалом підготовча програма розрахована на півроку.

Євген ЦИМБАЛЮК.

Рівненська область.

Фото надано автором.

Над номером працювали: Віталій ЖЕЖЕРА, Дмитро ПОТАПЕНКО, Олександр ПЕКНИЙ.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси та передплатна ціна на 2013 рік

Для фізичних осіб:
40224 — 10 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 8 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 30 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15
www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 28091

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

